

AZ TORONY

HIRDETI JEHOVA KIRÁLYSÁGÁT

2012. JANUÁR 15.

TANULMÁNYOZÁSRA SZÁNT KIADÁS

TANULMÁNYOZÁSI CIKKEK

FEBRUÁR 27. – MÁRCIUS 4.

Az igaz keresztények tisztelik Isten Szavát

4. OLDAL • ÉNEKEK: 113., 116.

MÁRCIUS 5–11.

**Tanuljunk éberséget
Jézus apostolaitól**

9. OLDAL • ÉNEKEK: 125., 43.

MÁRCIUS 12–18.

**Az „igazság váza”,
melyből tanulunk kell**

16. OLDAL • ÉNEKEK: 107., 13.

MÁRCIUS 19–25.

**Egész lélekkel mutassunk
be áldozatot Jehovának**

21. OLDAL • ÉNEKEK: 66., 56.

MÁRCIUS 26. – ÁPRILIS 1.

**Királyi papság az egész
emberiség javára**

26. OLDAL • ÉNEKEK: 60., 102.

JANUARY 15, 2012

Vol. 133, No. 2 Semimonthly
HUNGARIAN

ENNEK A FOLYÓIRATNAK,
Az Órtoronynak az a célja, hogy
dicsőítse Jehova Istent, a világ-
egyetem legfőbb Urát. Ahogyan
az ősidőkben az őrtorony lehetővé
tette, hogy az ember messziről
észrevehesse, mi történik, ez
a folyóirat is megmutatja, milyen
jelentőségük van a világesemé-
ményeknek a bibliai próféciák
fényében. Azzal a jó hírrel vigasz-
tal, hogy Isten Királysága, mely
egy valószínű kormányzat az ég-
ben, nemsokára véget vet minden
gonoszszágnak, a földet pedig
paradicsommá változtatja. Arra
buzdít, hogy higgyünk Jézus Krisz-
tusban, aki meghalt azért, hogy
örök életünk lehessen, és aki már
most uralkodik Isten Királyságá-
nak a Királyaként. Ez a folyóirat,
amelyet Jehova Tanúi 1879 óta
adnak ki, politikamentes, és leg-
főbb tekintélyként a Bibliára
támaszkodik.

Ez a kiadvány nem értékesítésre szánt pél-
dány. Közreadása részét alkotja az önkéntes
adományokból fenntartott, világméretű bib-
liai oktatómunkának. Ha külön nem jelöltük,
az írásszövegeket egy modern nyelvvezetű
bibliafordításból, A Szentírás új világ fordítá-
sából vettük.

The Watchtower (ISSN 0043-1087) is
published semimonthly by Watchtower
Bible and Tract Society of New York, Inc.,
25 Columbia Heights, Brooklyn, NY
11201-2483.
Periodicals Postage Paid at Brooklyn, N.Y.,
and at additional mailing offices.
Druck und Verlag:
Wachtturm Bibel- und Traktat-Gesellschaft
der Zeugen Jehovas, e. V., Selters/Taunus
Verantwortliche Redaktion:
Ramon Templeton, Selters/Taunus
© 2012 Watch Tower Bible and Tract Society
of Pennsylvania. Minden jog fenntartva.
Printed in Germany.

A TANULMÁNYOZÁSI CIKKEK CÉLJA

1. TANULMÁNYOZÁSI CIKK 4-8. OLDAL

Ez a cikk bemutatja, hogy az őszinte keresz-
tények hogyan keresték Isten Szavának veze-
tését évszázadokon át, és kifejti a 2012-es
éviszöveg témáját.

2. TANULMÁNYOZÁSI CIKK 9-13. OLDAL

Ez a cikk három területet vizsgál meg azzal
kapcsolatban, hogy mit tanulhatunk az apos-
toloktól és más első századi keresztényektől
a kitartó virrasztásról. Megerősíti majd azt az
elhatározásunkat, hogy alaposan tanúskod-
junk Isten Királyságáról.

3-4. TANULMÁNYOZÁSI CIKK 16-25. OLDAL

A mózesi törvény előírta az ókori izraeliták
számára, hogy számos alkalommal áldozatot
mutassanak be Jehovának. A keresztények
nincsenek a Törvény hatálya alatt, azonban a
benne lévő alapelvek tanulságul szolgálnak
nekünk. Ezek a cikkek kifejtik majd, hogy Je-
hova ma is azt várja az imádóitól, hogy kife-
jezzék az iránta érzett hálájukat.

5. TANULMÁNYOZÁSI CIKK 26-30. OLDAL

Az emberiségnek arra van a leginkább szük-
sége, hogy megbékéljen Istennel. Ez a cikk
feltárja, hogy egy királyi papság fogja véghez-
vinni ezt a békéltetést. Arról is szó lesz ben-
ne, hogy mi hogyan fordíthatjuk majd javunk-
ra a szolgálatukat.

UGYANEbben A SZÁMBAN

3 IGEN, EZ A TANULMÁNYOZÁSRA SZÁNT KIADÁS!

14 HOGYAN TUDOK ÍGY PRÉDIKÁLNI?

15 TEGYÜK ÉLVEZETESEBBÉ ÉS HATÉKONYABBÁ A TANULMÁNYOZÁST!

31 ARCHÍVUMUNKBÓL

CÍMLAP: Utcai piac
a mexikói San Cristóbal
de las Casasban.
Egy úttörő házaspár
cotzil nyelven tanús-
kodik egy őslakos
családnak

MEXIKÓ

LAKOSSÁGA
108 782 804

HÍRNÖKÖK
710 454

FORDÍTÓI MUNKA
Az őslakosok által
beszélt 30 nyelven

Igen, ez a tanulmányozásra szánt kiadás!

Új formában jelentetjük meg a tanulmányozásra szánt kiadást, hogy még megnyerőbb legyen, és még több hasznot meríthess belőle, miközben tanulmányozod a Jehova Szavában található értékes igazságokat (Zsolt 1:2; 119:97).

Négy évvel ezelőtt kezdtük kétféle kiadásban megjelentetni Az *Őrtorony* folyóiratot, az egyiket a nyilvánosság számára, a másikat pedig nekünk, Jehova Tanúinak és az előrehaladó bibliatanulmányozóinknak.

Egyik testvérünk, aki már hosszú ideje szolgálja Jehovát, ezt írta: „Az volt az első benyomásom Az *Őrtorony* legelső tanulmányozásra szánt kiadásáról, hogy milyen csodálatos. Nagyon megragadott! A szívemhez szólt, ahogyan tálalta a mély szellemi igazságokat. Ezerszer is köszönöm ezt a fantasztikus új kiadást!” Egy másik testvér pedig ezt írta: „Alig várom azokat a kellemes órákat, melyeket azzal tölthetek, hogy tanulmányozom ezt a kiadványt, kezemben a Bibliával.” Őszintén reméljük, hogy te is hasonlóan érzel.

Amint tudod, Az *Őrtorony* folyóirat már 1879 óta megjelenik. Ez csakis Jehova áldásával és szellemének támogatásával lehetséges (Zak 4:6). Ez alatt a 133 év alatt különféle változások voltak a címlapon. 2012-től mindegyik tanulmányozásra szánt kiadás címlapján lesz egy színes, művészi ábrázolás a tanúskodással kapcsolatban. Ez emlékeztetni fog bennünket arra az Istentől kapott megbízatásunkra, hogy alaposan tanúskodjunk a Királyságról (Csel 28:23). A második oldalon megtalálod majd a fényképet, mely alapján a művészi ábrázolás készült, valamint egy rövid leírást arról, hogy hol készült a kép, és mi történik rajta. A folyóiratnak ez az új jellegzetessége

az egész év során arra fog emlékeztetni mindannyiunkat, hogy Jehova népe „az egész lakott földön” prédikálja a jó hírt (Máté 24:14).

Milyen más változtatások vannak még a folyóiratban? A tanulmányozási cikkek végén lévő áttekintő kérdések átkerültek a cikkek elejére. Ez rávilágít majd a főpontokra, melyeket a cikk olvasása és tanulmányozása közben meg tudsz keresni. Az *Őrtorony*-tanulmányozást vezető testvér továbbra is felhasználja majd ezeket a kérdéseket a tanulmányozás végén az anyag áttekintésére. Azt is megfigyelheted, hogy több hely van a lap szélén, valamint hogy szembetűnőbbek az oldalszámok és a bekezdések számozása.

Biztosan észrevetted, hogy az e havi kiadásban egy új, érdekes rovat indul „Archívumunkból” címmel. Az a célja, hogy bemutassa, milyen jelentős fejlemények vannak Jehova Tanúi modern kori történelmében. Alkalmanként megjelenik majd egy-egy életből vett tapasztalat is azzal a címmel, hogy „Készségesen ajánlkoztak a szolgálatra”. Ezekben a cikkekben színes beszámolókat olvashatunk majd arról az örömről, megelégedettségről és boldogságról, melyet azok a testvéreink tapasztalnak, akik ott szolgálnak, ahol nagyobb szükség van Királyság-hirdetőkre.

Kívánjuk, hogy találj sok örömet e folyóirat segítségével Isten Szavának tanulmányozásában!

A kiadók

1879

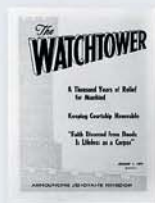
1895

1931

1950

1974

2008

AZ IGAZ KERESZTÉNYEK TISZTELIK ISTEN SZAVÁT

„A te szavad igazság”

(JÁN 17:17)

KERESS RÁ VÁLASZT:

Miben különbözött az i. sz. 49-ben Jeruzsálemben megtartott összejövetel a későbbi zsinatoktól?

Meg tudsz nevezni néhányat Isten Szavának középkorban élt védelmezői közül?

Milyen módszerrel vizsgálták a Bibliát a XIX. század végén a hűséges keresztények, és miért volt az hatékony?

GONDOLJ arra, amikor először beszélgettél el komolyabban Jehova Tanúival. Mire emlékszel a beszélgetésből? Sokan ezt válaszolnák: „Nagyon tetszett, hogy a Tanúk a Bibliából adtak választ minden kérdésemre.” Milyen öröm volt megismerni, hogy mi Isten földre vonatkozó szándéka, hogy mi történik velünk, amikor meghalunk, és hogy mit tartogat a jövő elhunyt szeretteinknek!

² A tanulmányozás során láttuk, hogy a Biblia nemcsak az élettél, a halállal és a jövővel kapcsolatos kérdéseinkre adja meg a választ. Felismertük, hogy ez a leggyakorlatiasabb könyv a világon. Tanácsai időtállóak, és aki gondosan követi őket, annak sikeres és boldog élete lesz. *(Olvassátok fel: Zsoltárok 1:1–3.)* Az őszinte keresztények „nem emberek szavaként” tekintenek a Bibliára, „hanem pontosan akként, ami igazából, Isten szavaként” (1Tessz 2:13). Egy rövid történelmi áttekintés rávilágít majd, hogy milyen ellentét van azok között, akik tisztelik Isten Szavát, és azok között, akik nem.

EGY NEHÉZ KÉRDÉS MEGOLDÁSA

³ Tizenhárom év telt el azóta, hogy az első körülméletlen nem zsidó személy, Kornéliusz felkenetett szent szellemmel. Ebben az időszakban sok más nem zsidó is keresztény lett, és egy olyan kérdés merült fel, amely a keresztény gyülekezet egységét fenyegette. Mégpedig az, hogy a keresztelkedés előtt körül kell-e metélnedniük a férfiaknak a zsidó szokás szerint. Egy zsidó számára ez egy nehéz kérdés volt. Azok a zsi-

-
1. Saját tapasztalatodból mondd el, hogy milyen fontos szempontból különböznek Jehova Tanúi más vallási csoportoktól.
 2. Mondj néhány okot, amiért értékelni kezdted a Bibliát.
 3. Milyen kérdés merült fel, ami az első századi keresztény gyülekezet egységét fenyegette, és milyen veszély állt fenn?

dók, akik ragaszkodtak a Törvényhez, még csak be sem léptek egy nem zsidó otthonába, arról nem is beszélve, hogy baráti kapcsolatot ápoljanak vele. A zsidó keresztényeket már így is hevesen üldözték, amiért elhagyták a korábbi vallásukat. És ha még maguk közé fogadják a körülmetéletlen nem zsidókat, akkor ez csak növelte volna a szakadékot a zsidó vallásúak és a keresztények között. Így a velük szembeni üldözés csak fokozódott volna (Gal 2:11–14).

⁴ I. sz. 49-ben Jeruzsálemben az apostolok és a vének, akik maguk is körülmetélt zsidók voltak, egybegyűltek, „hogyan vizsgálják ezt az ügyet” (Csel 15:6). Ezután nem egy fásaszó teológiai vita következett semmitmondó részleteken, hanem egy tantétel élénk megvitatása. Határozott vélemények hangzottak el mindkét oldalon. Vajon személyes vélemények és előítéletek uralták a megbeszélést? Vajon a felelős vének addig vártak a döntéssel, amíg Izraelben kedvezőbb nem lett a vallási helyzet? Vagy esetleg mindkét oldal hívei addig változtattak az álláspontjukon, amíg valamilyen megegyezésre nem jutottak?

⁵ Az egyházi zsinatokon megszokott, hogy kompromisszumokat kötnek, és hogy próbálnak másokat rávenni a saját elképzelésük elfogadására. De a jeruzsálemi összejövetelen nem ez történt. Sőt mi több, egyhangú döntést hoztak. Hogyan lehetséges ez? Bármennyire is meg voltak győződve a résztvevők a saját álláspontjuk helyességéről, mégis *mindannyian tisztelték Isten Szavát*, és az Írások alapján kerestek megoldást. *(Olvassátok fel: Zsoltárok 119:97–101.)*

4. Kik gyűltek össze, hogy megoldják ezt a problémát, és milyen kérdések merülhettek fel a megbeszéléssel kapcsolatban?

5. Milyen lényeges különbségek vannak az i. sz. 49-ben megtartott jeruzsálemi összejövetel és az évszázadokkal később megtartott egyházi zsinatok között?

⁶ Az Ámós 9:11, 12 segített az ügy rendezésében. A Cselekedetek 15:16, 17 idézi az ott leírt gondolatokat, melyek szerint Jehova ezt mondja: „visszatérek, és újjáépítem Dávid leomlott lombosát; újjáépítem romjait, és ismét felállítom, hogy *akik megmaradnak az emberek közül, komoly igyekezettel keressék Jehovát, minden nemzetből való emberekkel együtt, azokkal, akik az én nevemről neveztetnek.*”

⁷ „De álljunk csak meg! Ez az írásszöveg sehol sem mondja, hogy a nem zsidó hívőknek nem kellett körülmetélniük” – hozhatja fel valaki ellenérvként. Ez igaz, viszont a zsidó keresztények megértették a lényegét. Ők úgy tekintettek a körülmetélt nem zsidókra, mint testvéreikre, nem pedig úgy, mint nemzetekből való emberekre (2Móz 12:48, 49). Például a *Septuaginta* Bagster fordítása szerint az Eszter 8:17-ben ez áll: „A nem zsidók közül sokan körülmetélek, és *zsidók lettek.*” A Szentírás pedig megjövendölte, hogy Izrael házának maradéka (a zsidók és a körülmetélt zsidó prozeliták) a „minden nemzetből való emberekkel együtt” (*körülmetéletlen* nem zsidók) egy népet alkotnak majd, mely Isten nevét viseli. Így az üzenet világos lett: a nem zsidóknak nem kellett körülmetélniük, ha keresztények akartak lenni.

⁸ Isten Szavának és szellemének vezetésével ezek az őszinte keresztények „teljes egyetértésre” jutottak (Csel 15:25). Még ha a döntés miatt a zsidó keresztények nagyobb üldözésre számíthattak is, akik hűségesebbek voltak, teljes mértékben támogatták a Biblián alapuló döntést (Csel 16:4, 5).

6–7. Hogyan használták fel a Szentírást a körülmetélés kérdésének tisztázásához?

8. Milyen szerepe volt a bátorságnak a döntés meghozatalában?

ÉLES ELLENTÉT

⁹ Pál apostol megjövendölte, hogy az apostolok halála után a keresztény hitet hamis tanítások fogják beszennyezni. (*Olvasások fel: 2Tesszalonika 2:3, 7.*) Néhányan azok közül, akik nem fogadták el „az egészséges tanítást”, felelősségteljes feladatot láttak el a gyülekezetben (2Tim 4:3). Pál így figyelmeztette a napjaiban élő véneket: „közületek is támadnak majd férfiak, akik kiforgatott dolgokat fognak beszélni, hogy maguk után vonják a tanítványokat” (Csel 20:30). Egy enciklopédia leírja, hogy mi volt a kiforgatott érvelés egyik fő oka: „azok a keresztények, akik valamennyire jártasak voltak a görög filozófiában, kezdtek úgy érezni, hogy a hitüket e filozófia szavaival kell kifejezniük, mind a saját intellektuális meglegedésük, mind a tanult pogányok megtérítése céljából” (*The New Encyclopædia Britannica*). Az egyik fontos tanítás, amelyet pogány hatás ért, azzal kapcsolatos, hogy ki valójában Jézus Krisztus. A Biblia Isten Fiának nevezi, de a görög filozófia kedvelői azt állították, hogy ő Isten.

¹⁰ Ezt a kérdést már számos egyházi zsinaton megvitatták. Könnyen megoldhatók volna ezt a problémát, ha a résztvevők megfelelő fontosságot tulajdonítanak az Írásoknak, de a legtöbbjük nem ezt tette. Valójában a többség már a zsinatra érkezése előtt döntött az ügyben, és annyira ragaszkodott a saját véleményéhez, hogy semmi nem tudta eltéríteni attól. Az ezeken az összejöveteleken hozott egyházi törvények és nyilatkozatok csak igen ritkán utaltak a Szentírásra.

¹¹ Miért nem vizsgálták meg alaposab-

9. Mi volt az igaz imádat beszennyezésének egyik fő oka, és melyik fontos tanítást ferdítettek el?

10. Hogyan lehetett volna a Krisztussal kapcsolatos kérdést tisztázni?

11. Mennyire tartották fontosnak az úgynevezett egyházatyák véleményét, és miért?

ban az Írásokat? Charles Freeman tudós szerint, akik abban hittek, hogy Jézus az Isten, „nem tudták volna megcáfolni Jézus sok kijelentését, melyek szerint ő alá van rendelve Istennek, az Atyának”. Ennek következményeként az egyházi hagyományokat, és később a hatalommal bíró személyek véleményét, fontosabbnak tartották az evangéliumoknál. A mai napig a papságból sokan többre tartják az úgynevezett egyházatyák nem ihletett kijelentéseit, mint Isten Szavát! Valószínűleg te is felfigyeltél erre, ha beszélgettél már egy teológussal a háromságról.

¹² Ezeken a zsinatokon a római császárok szava sokat nyomott a latba a döntéshozatalnál. Ezzel kapcsolatban Richard E. Rubenstein professzor a niceai zsinatról ezt írta: „Konstantin olyan mértékben támogatta és tette gazdaggá a [püspököket], amire még a legmerészebb álmukban sem gondoltak volna. Kevesebb, mint egy év alatt, az új császár gyakorlatilag az összes templomukat visszaadta, illetve újra felépítette azokat. Továbbá visszaadta nekik a korábbi állásukat és kiváltságukat . . . A keresztény papságot olyan előjogokkal ruházta fel, amelyekkel korábban a pogány papok rendelkeztek.” Ennek következtében „Konstantin erőteljesen befolyásolhatta, sőt talán ő irányította az eseményeket a niceai zsinaton”. Charles Freeman szavai is megerősítik ezt az állítást: „Ez precedensként szolgált arra, hogy a császár beavatkozhasson az ügyekbe, nemcsak az egyház megerősítése végett, hanem azért is, hogy befolyásolja a tantételeiket.” (*Olvasások fel: Jakab 4:4.*)

¹³ Míg az egyházi méltóságoknak gondot jelentett meghatározni, hogy ki való-

12. Milyen hatást fejtett ki a császár?

13. Mit gondolsz, mi befolyásolta az egyházi vezetőket az évszázadok során, hogy ne vegyék figyelembe a Biblia egyértelmű tanításait?

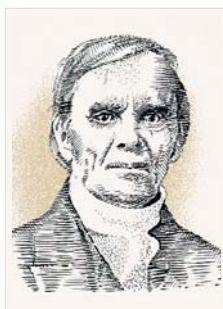
Valdo

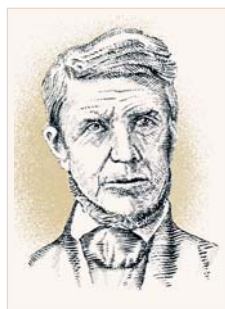
Wycliffe

Tyndale

Grew

Storrs

jában Jézus Krisztus, addig az egyszerű emberek közül sokaknak ez nem okozott problémát. Mivel őket nem az foglalkoztatta, hogy a császár aranyával tömjék meg az erszényüket, vagy hogy feljebb lépjenek az egyházi ranglétrán, tárgyilagossabban tudták megvizsgálni a kérdést a Szentírás fényében. És minden jel arra utal, hogy ez sikerült is nekik. A kor egyik teológusa, Nüsszai Gergely ezt a gúnyos megjegyzést tette a köznépre: „A ruhárusok, pénzváltók és fűszeresek mindegyike teológusok. Ha azt kérdezed, hogy mit kapsz a pénzedért, akkor néhány bölcs megmagyarázza, hogy a Fiú miben különbözik az Atyától. Ha a kenyér árát kérdezed, azt a választ kapod, hogy az Atya nagyobb a Fiúnál. Ha azt szeretnéd megtudni, hogy kész-e a fürdő, akkor kijelentenék, hogy a Fiú a semmiből lett teremtvé.” Tehát az egyházi hierarchia tagjaival ellentétben a köznépből sokan alá tudták támasztani Isten Szavából az állításukat. Nüsszai Gergely és a társai jól tették volna, ha hallgatnak rájuk!

A „BÚZA” ÉS A „GYOM” EGYÜTT NŐ

¹⁴ Jézus az egyik példázatában rámutatott, hogy az első századtól kezdődően mindig lesz néhány őszinte felkent kereszt-

14. Miért következtethetünk úgy, hogy az első századtól kezdve mindig is lennie kellett néhány őszinte felkent kereszténynek a földön?

tény a földön. Jézus a búzához hasonlította őket, amely a jelképes gyom között növekedik (Máté 13:30). Természetesen nem állíthatjuk biztosan, hogy kik vagy mely csoportok tartoztak a felkent búzaosztályhoz. Abban viszont biztosak lehetünk, hogy mindig is voltak olyanok, akik bátran megvédték Isten Szavát és leleplezték az egyház Írás-ellenes tanításait. Vizsgáljunk meg néhány példát.

¹⁵ Agobard lyoni érsek (i. sz. 779–840) nyilvánosan szót emelt a képek imádata, a szentek tiszteletére épített templomok, és az egyház Írás-ellenes liturgiái és gyakorlatai ellen. Az egyik kortársa, Claudius püspök szintén ellenezte az egyházi hagyományokat, a szentekhez való imádkozást és az ereklyék vallásos tiszteletét. A XI. században kiközösítették a francia Berengart, Tours főesperesét, mert elutasította az átlényegülésről szóló katolikus tantételt. Ezenkívül azt vallotta, hogy a Biblia az egyházi hagyomány felett áll.

¹⁶ A XII. században élt Bruys-i Péter és Lausanne-i Henrik egyaránt kifejezte a bibliai igazság iránti szeretetét. Bruys-i Péter lemondott a papi tisztségről, mert nem tudta összeegyeztetni a Szentírással az olyan katolikus tanításokat, mint a csecsemőkeresztelés, az átlényegülés, a halottakért mondott ima és a kereszt imádata.

15–16. Nevezz meg néhány személyt, aki tisztelte Isten Szavát.

1140-ben az életével fizetett a hitnézeteiért. Lausanne-i Henrik szerzetes volt, aki nyíltan elítélte az egyház romlott gyakorlatait és a liturgiák Írás-ellenes vonásait. 1148-ban letartóztatták, és élete hátralévő részét börtönben töltötte.

¹⁷ Körülbelül akkortájt, amikor Bruys-i Pétert elevenen elégették, amiért bírálni mertte az egyházat, született meg egy olyan személy, aki később óriási lendületet adott a bibliai igazság terjesztésének. A családneve Valdès vagy másképpen Valdo volt.* Bruys-i Péterrel és Lausanne-i Henrikkel ellentétben ő laikus volt. Ám annyira ér-

is hirdették. Valdo, Bruys-i Péter és Lausanne-i Henrik követői, és mások, akik szintén elszakadtak az egyháztól, idővel Európa sok részén megtalálhatóak voltak. A következő évszázadokban a bibliai igazság újabb védelmezői bukkantak fel: John Wycliffe (kb. 1330–1384), William Tyndale (kb. 1494–1536), Henry Grew (1781–1862) és George Storrs (1796–1879).

„ISTEN SZAVA NINCSEN MEGKÖTÖZVE”

¹⁸ Bármennyire is igyekeztek a bibliai igazság ellenségei meggátolni annak terjedését, nem tudták megakadályozni. A 2Timóteusz 2:9 ezt mondja: „Isten szava nincsen megkötözve.” 1870-ben a Biblia őszinte tanulmányozóinak egy csoportja elkezdte kutatni az igazságot. Mi volt a módszerük? Valaki felvetett egy kérdést. Azt megtárgyalták. Megkerestek minden olyan írásszöveget, amely arra a témára vonatkozott, és amikor elégedettek voltak ezen szövegek összhangjával, levonták a következtetésüket, és feljegyzést készítettek róla. Vajon nem hitelesítő számunkra, hogy ezek a hithű férfiak, vagyis „szellemi elődeink” az első századi apostolokhoz és vénékhez hasonlóan elszántak voltak abban, hogy hitnézeteiket szilárdan Isten Szavára alapozzák?

¹⁹ Még mindig a Biblia az alapja a hitnézeteinknek. Ezért Jehova Tanúi Vezető Testülete a 2012-es éviszövegnek Jézus határozott kijelentését választotta, mely így hangzik: „a te szavad igazság” (Ján 17:17). Mindenkinek, aki szeretné elnyerni Isten helyeslését, az igazságban kell járnia. Így hát bárcsak mindannyian továbbra is arra törekednénk, hogy Isten Szava vezessen bennünket!

¹⁸ Magyarázd el, milyen módszerrel vizsgálták a Bibliát a XIX. században az őszinte biblia-tanulmányozók, és miért volt hatékony ez a módszer.

¹⁹ Mi a 2012-es éviszöveg, és miért ezt választották?

A 2012-es éviszövegünk: „A te szavad igazság” (János 17:17)

tékelte Isten Szavát, hogy megvált anyagi javaitól, és lépéseket tett azért, hogy a Biblia egyes részeit lefordítsák egy olyan nyelvre, amelyet Délkelet-Franciaországban sokan beszéltek. Néhányakat nagyon felvillanyozott, hogy a saját nyelvükön hallhatták a Biblia üzenetét. Ők is lemondtak a javaikról, és annak szentelték az életüket, hogy megosszák a bibliai igazságot másokkal. Ez nagyon bosszantotta az egyházat. 1184-ben a pápa kiközösítette ezeket a buzgó férfiakat és nőket – akiket később valdenseknek neveztek –, a püspök pedig száműzte őket. Ám ennek éppen az lett a következménye, hogy a Biblia üzenetét más területeken

* Valdès néha Pierre Valdèsnak vagy Valdo Péternek is nevezik.

¹⁷ Milyen fontos dolgokat tettek Valdo és a követői?

TANULJUNK ÉBERSÉGET JÉZUS APOSTOLAITÓL

*„Kitartóan virrasszatok
velem!” (MÁTÉ 26:38)*

**MIT TANULHATSZ ARRÓL, HOGY
MIÉRT . . .**

szükséges éberén figyelni
az útmutatásra, hogy hol
prédikáljunk?

nem szabad elhanyagolni
az imát?

fontos alaposan tanúskodni
a nehézségek ellenére?

KÉPZELD magad elé, mi történt Jézus földi életének utolsó éjszakáján. Jézus az egyik kedvelt helyére, a Gecsemáné-kertbe megy, mely Jeruzsálemtől nem messze, attól keletre fekszik. Hűséges apostolai elkísérik őt. Súlyos teher nehezedik Jézusra, és sok minden kavarg a fejében, ezért egy magányos helyre van szüksége, ahol imádkozhat (Máté 26:36; Ján 18:1, 2).

² Jézus három apostola – Péter, Jakab és János – elkíséri őt a kert egyik félreesőbb részébe. „Maradjatok itt, és kitartóan virrasszatok velem!” – mondja nekik, majd elmegy imádkozni. Amikor visszatér, a barátai mélyen alszanak. Ismét így kérleli őket: „Kitartóan virrasszatok”! Ám ők még kétszer elalszanak. Azon az éjjelen egyik apostol sem tud szellemileg éber maradni. Sőt otthagyják őt, és elmenekülnek! (Máté 26:38, 41, 56).

³ Az apostolok kétségkívül megbánták, hogy nem tudtak kitartóan virrasztani. Azonban ezek a hűséges férfiak gyorsan tanultak a hibájukból. A Cselekedetek könyvéből kiderül, hogy később kitűnő példát mutatnak az éberség megőrzésében. Hűséges életútjuk biztosan arra ösztönözte a keresztény társaikat, hogy ők is így tegyenek. Most még nagyobb szükség van arra, hogy kitartóan virrasszunk (Máté 24:42). Ezért vizsgáljunk meg három tanulságot a Cselekedetek könyvéből arról, hogy hogyan tudunk kitartóan virrasztani.

**ÉBEREN FIGYELJÜNK AZ ÚTUTATÁSRA,
HOGY HOL PRÉDIKÁLJUNK**

⁴ Az éberséggel kapcsolatban először is azt tanulhatjuk az apostoloktól, hogy éberén figyeltek az

1–3. Milyen hibát követtek el az apostolok Jézus földi életének utolsó éjszakáján? És miből látszik, hogy tanultak a hibájukból?

4–5. Hogyan tapasztalták Pál és az útítársai a szent szellem vezetését?

útmutatásra, hogy hol prédikáljanak. Az egyik beszámolóból megtudjuk, hogy Jézus a Jehovától kapott szent szellem által egy igen szokatlan úton vezette Pál apostolt és az útítársait (Csel 2:33). Kövessük nyomon az útjukat! (*Olvassátok fel: Cselekedetek 16:6–10.*)

⁵ Pál, Silás és Timóteusz elindultak a Galácia déli részén fekvő Lisztra városából. Pár nap múlva egy római főúthoz értek, mely nyugat felé vitt, Ázsia tartomány legsűrűbben lakott részébe. Ezen az úton szerettek volna továbbhaladni, hogy olyan városokba menjenek, ahol több ezreknek lett volna szükségük arra, hogy halljanak Krisztusról. Ám valami megakadályozta őket ebben. A 6. vers ezt írja: „Frígián és Galácia vidékén mentek át, mivel a szent szellem megtiltotta nekik, hogy Ázsia tartományban szólják a szót.” A szent szellem valamilyen okból nem engedte, hogy ezek az utazók Ázsia tartományban prédikáljanak. Nyilvánvaló, hogy Jézus – Isten szelleme által – egy másik irányba akarta vezetni Pált és a társait.

⁶ Hova mentek ezek a lelkes utazók? A 7. versben ezt olvashatjuk: „amikor leértek Míziába, megkísérelték, hogy Bitíniába menjenek, de Jézus szelleme nem engedte nekik.” Mivel Ázsia tartományban nem prédikálhattak, Pál és a társai észak felé vették az irányt, hogy Bitínia városában tanúskodjanak. De amikor Bitínia közelébe értek, Jézus a szent szellem által ismét megakadályozta őket ebben. A férfiak ekkor már biztosan tanácsstalnok voltak. Tudták, hogy *miről* és *hogyan* prédikáljanak, viszont azt nem, hogy *hol*. Más szavakkal: először az Ázsia tartományra nyíló ajtón kopogtattak, de hiába. Majd a Bitíniára nyíló ajtón kopogtattak,

de ismét hiába. Ezek után vajon feladták ezek a buzgó prédikálók? Semmi esetre sem!

⁷ Ekkor a férfiak egy látszólag kissé furcsa döntést hoztak. A 8. versben ez áll: „Elmentek . . . Mízia mellett, és lementek Troászba.” Tehát nyugatra fordultak, és körülbelül 550 kilométert gyalogoltak, egyik várost a másik után hagyva maguk mögött, mígnem eljutottak Troász kikötőjébe, ahonnan Makedóniába lehetett hajózni. Ekkor harmadszor is kopogtattak, és ezúttal az ajtó szélesre tárult előttük! A 9. vers beszámol arról, hogy mi történt ezután: „Éjjel . . . látomás jelent meg Pálnak: egy makedón férfi állt ott, és kérlelte őt ezt mondta: »Jöjj át Makedóniába, és segíts nekünk!«” Pál végre megtudta, hogy *hol* kell prédikálniuk. Késedelem nélkül Makedóniába hajóztak.

⁸ Mit tanulhatunk ebből a beszámolóból? Figyeld meg, hogy Isten szelleme csak *azután* avatkozott közbe, hogy Pál elindult Ázsia tartományba. Majd Jézus csak *azután* lépett közbe, hogy Pál Bitínia közelébe ért. És végül Jézus csak *azután* irányította Pált Makedóniába, hogy az eljutott Troászba. Jézus, a gyülekezet Feje velünk is hasonlóan bánhat (Kol 1:18). Talán azt fontolgatod, hogy úttörő legyél, vagy hogy olyan területre költözz, ahol nagyobb szükség van prédikálókra. De lehet, hogy Jézus csak *azután* fog útmutatást adni neked Isten szelleme által, hogy lépéseket tétél a célod elérése érdekében. Szemléltetésül: egy autóvezető csak akkor tud az autójával jobbra vagy balra kanyarodni, ha az autó mozgásban van. Ehhez hasonlóan Jézus minket is csak akkor fog irányítani, hogy kiterjesszük a szolgálataunkat, ha mozgásban vagyunk, vagyis ha komoly erőfeszítéseket teszünk a célunk eléréséért.

6–7. a) Mi történt Pállal és az útítársaival Bitínia közelében? b) Hogyan döntöttek a tanítványok, és mi lett az eredménye?

8–9. Mit tanulhatunk a Pál utazásáról készített beszámolóból?

⁹ De mit tegyél, ha az erőfeszítéseid nem járnak azonnal sikerrel? Vajon fel kellene adnod, úgy következtetve, hogy Isten szelleme nem vezet téged? Nos, emlékezz rá, hogy Pált is érték kudarcok. Ám ő tovább kutatott és kopogtatott, míg végül talált egy olyan ajtót, mely kinyílt előtte. Ha te is kitartóan keresel egy „nagy, tevékenységre nyíló” ajtót, hasonlóképpen jutalomban részesülhetsz (1Kor 16:9).

NE HANYAGOLJUK EL AZ IMÁT

¹⁰ Az éberséggel kapcsolatos második tanulság, melyet az első századi keresztények példájából tanulhatunk, az, hogy nem hanyagolták el az imát (1Pét 4:7). Az állhatatos ima elengedhetetlen ahhoz, hogy kitartóan tudjunk virrasztani. Emlékezzünk vissza, hogy közvetlenül a letartóztatása előtt Jézus mit mondott három apostolának a Gecsemáné-kertben: „Kitartóan virrasszatok, és folyton imádkozzatok” (Máté 26:41).

¹¹ Péter, aki jelen volt ez alkalommal, később személyesen tapasztalta, hogy mekkora ereje van a buzgó imának. (*Olvasd fel: Cselekedetek 12:1–6.*) Ennek a beszámolónak az első verseiből megtudjuk, hogy Heródes rosszul bánt a keresztényekkel, hogy elnyerje a zsidók kegyét. Valószínűleg tudta, hogy Jakab is apostol, és hogy különösen közel állt Jézushoz. Ezért „karddal” megölette őt (2. vers). A gyülekezet így elvesztette az egyik szeretett apostolt. Micsoda próba volt ez a testvéreknek!

¹² Mit tett ezután Heródes? A 3. vers ezt írja: „Mikor látta, hogy ez kedvükre van a zsidóknak, Pétert is letartóztatta.” A börtönök azonban nem mindig tudták rabságban tartani az apostolokat, köztük Pétert

sem (Csel 5:17–20). Heródes is tudhatta ezt, ezért nem kockáztatott. Ez a ravasz férfi átadta Pétert „négy, egyenként négyfős katonai őrségnek, hogy felváltva őrizték, mivel az volt a szándéka, hogy a pászka után elővezetteti őt a népnek” (4. vers). Gondolj bele! Heródes láncra veretve őriztette Pétert két ór között. Összesen tizenhat ór őrködött felváltva éjjel-nappal, hogy az apostol semmiképpen se tudjon elmenekülni. Heródes a pászka után a nép elé akarta vezetni Pétert, és meg akarta öletni, hogy szórakoztassa a tömeget. Mit tettek Péter keresztény társai ebben a kilátástalan helyzetben?

¹³ A gyülekezet pontosan tudta, mit kell tennie. Az 5. vers így szól: „Pétert . . . a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig nem szűnt meg buzgón imádkozni érte az Istenhez.” Igen, a szeretett testvérükért mondott imáik buzgó, szívből jövő könyörgések voltak. Tehát nem estek kétségbe Jakab halála miatt, és nem is gondolták azt, hogy az imádkozás hiábavaló lenne. Épp ellenkezőleg, tudták, hogy Jehovának sokat jelentenek a hűséges imádói által mondott imák. Ha ezek az imák összhangban vannak az akaratával, válaszol rájuk (Héb 13:18, 19; Jak 5:16).

¹⁴ Mit tanulhatunk abból, amit Péter keresztény társai tettek? Azt, hogy a kitartó virrasztás nemcsak a magunkért, hanem a testvéreinkért mondott imát is magában foglalja (Ef 6:18). Tudsz olyan testvérekről, akik éppen próbákon mennek keresztül? Egyesek talán az üldözés, a prédikálómunka betiltása vagy valamilyen természeti katasztrófa miatt szenvednek. Miért ne foglalnád bele őket a szívből mondott imáidba? Vagy talán tudsz olyanokról, akiknek a nehézségei kevésbé szembetűnőek. Lehet, hogy családi

10. Mi mutatja, hogy az állhatatos ima elengedhetetlen ahhoz, hogy kitartóan tudjunk virrasztani?

11–12. Miért és hogyan bánt Heródes rosszul a keresztényekkel, köztük Péterrel is?

13–14. a) Mit tett a gyülekezet, amikor Pétert börtönbe vetették? b) Mit tanulhatunk Péter keresztény társainak a példájából az imával kapcsolatban?

problémák, az elkeseredettség vagy a gyenge egészség miatt gyötrődnek. Gondolj konkrét személyekre, akiket név szerint megemlíthetnél, miközben beszélsz Jehovával, az Ima Meghallgatójával (Zsolt 65:2).

¹⁵ Mi történt Péterrel ezután? A börtönben töltött utolsó éjszakáján lenyűgöző események tanúja lett. *(Olvassátok fel: Cselekedetek 12:7–11.)* Képzeld magad elé a történeteket: Péter mélyen alszik a két őr között, amikor hirtelen ragyogó fény tölti be a cellát. Anélkül, hogy az őrk bármit is észrevennének, egy angyal jelenik meg, és gyorsan felkelti Pétert. Ekkor a láncok leesnek Péter kezéről. Majd az angyal kivezeti őt a cellából, közvetlenül a kint álló őrk mellett, ezután pedig egy nagy vaskapun mennek át, mely magától kinyílik

15–16. a) Mondd el, hogyan szabadította ki Jehova angyala Pétert a börtönből. (Lásd az alábbi képet.) b) Miért vigasztaló elmélkedni azon, ahogyan Jehova megmentette Pétert?

Egy angyal segített Péternek átjutni egy nagy vaskapun

előttük. Miután kijutnak a börtönből, az angyal eltűnik. Péter ismét szabad!

¹⁶ Milyen hiterősítő elmélkedni Jehova erején, mellyel képes megmenteni a szolgáit! Természetesen nem várjuk azt, hogy Jehova csoda útján megszabadítson bennünket napjainkban. Ám teljes mértékben hiszünk benne, hogy az erejét ma is felhasználja a népe érdekében (2Krón 16:9). Hatalmas szent szelleme által segít, hogy bármilyen próbával meg tudjunk birkózni (2Kor 4:7; 2Pét 2:9). És nemsokára hatalmat ad a Fiának ahhoz, hogy több millió embert szabadítson ki a legszigorúbb börtönből, a halálból (Ján 5:28, 29). Az Isten ígéreteibe vetett hitünk óriási bátorságot adhat nekünk, amikor próbával kerülünk szembe.

ALAPOSAN TANÚSKODJUNK A NEHÉZSÉGEK ELLENÉRE

¹⁷ Az éberséggel kapcsolatos harmadik tanulság, melyet az apostoloktól tanulhatunk, az, hogy a nehézségek ellenére továbbra is alaposan tanúskodtak. Ahhoz, hogy kitaróan tudjunk virrasztani, nélkülözhetetlen, hogy buzgón prédikáljunk, és tudatában legyünk annak, hogy a munkánk sürgős. Pál apostol kiemelkedő példa ebben a tekintetben. Nagyon buzgón prédikált, rengeteget utazott, és számos gyülekezetet alapított. Bár sok nehézséget kiállt, sohasem vesztette el a buzgalmát, és sohasem felejtette el, hogy a munkája sürgős (2Kor 11:23–29).

¹⁸ Most vizsgáljuk meg a Cselekedetek könyvének 28. fejezetét, mely az utolsó feljegyzés Párról ebben a bibliai könyvben. Pál megérkezett Rómába, ahol meg kellett jelennie Néro előtt. Őrizetben tartották, és talán egy őrhöz volt láncol-

17. Hogyan mutatott Pál kiemelkedő példát abban, hogy buzgón prédikált, és sürgősnek tekintette a munkáját?

18. Hogyan folytatta Pál a tanúskodást, amikor őrizetben volt Rómában?

va. Ám nincs az a rablánc, mely el tudta volna hallgattatni ezt a buzgó apostolt! Pál továbbra is módot talált arra, hogy tanúskodjon. **(Olvassátok fel: Cselekedetek 28:17, 23, 24.)** Megérkezése után három nappal összehívta a zsidók főembereit, hogy tanúskodjon nekik. Később, egy kijelölt napon, még nagyobb tanúskodásra nyílt lehetősége. A 23. vers ezt írja: „[A helyi zsidók] megállapodtak tehát vele egy napban, és nagyobb számban jöttek hozzá a szálláshelyére. És elmagyarázta nekik a dolgot: alaposan tanúskodott az Isten királyságáról, és meggyőzően érvelt nekik Jézusról a Mózes törvényéből is, és a Prófétákból is, reggeltől estig.”

¹⁹ Miért tudott Pál ilyen hatékonyan tanúskodni? Figyeld meg, hogy a 23. vers szerint több oka is volt ennek: 1. Isten Királysága és Jézus Krisztus volt a prédikálásának fő témája. 2. „Meggyőzően érvelt”, hogy megnyerje a hallgatóit. 3. Az Írásokra építette az érvelését. 4. Önfeláldozó volt, hiszen „reggeltől estig” tanúskodott. Annak ellenére, hogy Pál hatásosan prédikált, nem mindenki fogadta el a jó hírt. „Némelyek hinni kezdtek a mondotaknak, mások pedig nem hittek” – írja a 24. vers. Vita támadt, és az emberek ott hagyták őt.

²⁰ Vajon Pál elcsüggedt amiatt, hogy nem mindenki fogadta el a jó hírt? Egyáltalán nem! A Cselekedetek 28:30, 31-ben ezt olvashatjuk: „ott maradt két egész évig saját bérelt házában, és kedvesen fogadott mindenkit, aki bement hozzá. Prédikálta nekik az Isten királyságát, és a legnagyobb beszédbeli nyíltsággal tanította az Ur Jézus Krisztusra vonatkozó dolgokat, akadálytalanul.” Ezekkel a bátorító szavakkal zárul a Cselekedetek könyvének ihletett beszámolója.

19–20. a) Miért tudott Pál hatékonyan tanúskodni? b) Milyen hatással volt Pálra az, hogy nem mindenki fogadta el a jó hírt?

„A CSELEKEDETEK KÖNYVE TELJESEN ÚJ ÉRTELMET NYERT A SZÁMOMRA”

Egy utazófelvigyázó a következőképpen írt az érzéseiről, miután elolvasta az *‘Alaposan tanúskodj’ Isten Királyságáról!* című könyvet: „A Cselekedetek könyve teljesen új értelmet nyert a számomra. Számtalanszor olvastam már a benne szereplő beszámolókat, de csak olyan volt, mintha egy gyertya fénye mellett, egy koszos szemüvegen keresztül tettem volna ezt. Most abban az áldásban van részem, hogy teljes pompájában láthatom, mintha a nap tündöklő fénye ragyogna rá.”

²¹ Mit tanulhatunk Pál példájából? Amikor házi őrizetben volt, nem tudott szabadon házról házra tanúskodni. Ennek ellenére derűlátó maradt, és tanúskodott mindenkinek, aki csak jött hozzá. Isten népéből ma is sokakat igazságtalanul bebörtönöznek a hitük miatt, de ők megőrzik az örömeiket, és folytatják a prédikálást. Némely drága testvérünk pedig nem tud kimozdulni otthonról, vagy az is lehet, hogy egy intézményben lakik az előrehaladott kora vagy valamilyen betegség miatt. Amennyire csak tudnak, prédikálnak az orvosoknak, az alkalmazottaknak, a látogatóknak, vagy másoknak, akik bejárnak oda. Szívből vágnak arra, hogy alaposan tanúskodjanak Isten Királyságáról. Igazán nagyra értékeljük a példájukat!

²² Kétségtelenül sokat tanulhatunk az éberségről az apostoloktól és a Cselekedetek könyvében említett más első századi keresztényektől. Miközben várjuk ennek a világrendszernek a végét, határozzuk el, hogy az első századi keresztények példáját követve mi is bátran és buzgón tanúskodunk. Ma nincs annál nagyobb kiváltság, mint hogy alaposan tanúskodhatunk Isten Királyságáról! (Csel 28:23).

21. Milyen példát mutatott nekünk Pál, amikor házi őrizetben volt?

22. a) Melyik kiadvány segítségével meríthetünk hasznos tanácsokat a Cselekedetek könyvéből? (Lásd a fenti kiemelt részt.) b) Mit határozta el, miközben várt ennek a világrendszernek a végét?

Hogyan tudok így prédikálni?

A világ minden részén vannak kiemelkedő példák arra, hogy testvérek és testvérnők hűségesen végzik a prédikálómunkát, noha súlyos egészségi gondjaik vannak. Vegyük például Daliát, aki Litvánia fővárosában, Vilniusban él.

Dalia a harmincas évei közepén jár. Az agyvérzése miatt születése óta mozgáskorlátozott, és súlyos beszédhibája van. Csak a családtagjai képesek megérteni, amit mond. Az édesanyjával, Galinával lakik, aki gondoskodik a szükségleteiről. Noha az élete mindig is tele volt megpróbáltatásokkal és aggodalmakkal, derűlátó tud maradni. Hogyan lehetséges ez?

Galina így magyarázza: „1999-ben az unokatestvérem, Apolonija meglátogatott minket. Megfigyeltük, hogy Apolonija, aki Jehova Tanúja, nagyon jól ismeri a Bibliát. Így hát Dalia sok kérdést tett fel neki. Nem sokkal később bibliatanulmányozást kezdtek vele. Időnként én is csatlakoztam a tanulmányozáshoz, hogy tolmácsoljam Dalia szavait. Megfigyeltem, hogy minden, amit tanult, tényleg a javára vált. Hamarosan kértem, hogy velem is tanulmányozzák a Bibliát.”

Amint Dalia kezdte megérteni a bibliai igazságokat, egyre jobban nyugtalanította egy kérdés. Végül megkérdezte Apolonijától: „Hogyan tud egy hozzám hasonló ember részt venni a prédikálásban?” (Máté 28:19, 20). Apolonija kedvesen így biztatta: „Ne aggódj! Jehova segíteni fog neked.” És való igaz, Jehova tényleg segít neki.

Hogyan tud hát Dalia prédikálni? Különbféle módokon. Testvérnők segítenek neki, hogy levélben tudjon tanúskodni. Először Dalia kifejti a gondolatait a testvérnőknek, majd ők megfogalmazzák ezt egy levélben. Dalia úgy is tanúskodik, hogy szöveges üzeneteket küld a mobiltelefonjáról. És amikor az időjárás engedi, a gyülekezetének tagjai elviszik őt, hogy tanúskodjanak azoknak, akikkel a parkban vagy az utcán találkoznak.

Dalia és az édesanyja előrehaladtak szellemileg. Mindketten átadták az életüket Jehovának, és 2004 novemberében megkeresztelkedtek. 2008 szeptemberében egy lengyel nyelvű csoport alakult Vilniusban. Mivel több Királyság-hírnökre volt szükség a csoportban, Dalia és az édesanyja csatlakoztak ahhoz. Dalia ezt mondja: „Vannak olyan hónapok, amikor aggodom amiatt, hogy még egyszer sem vettem részt a szolgálatban. De miután imádkozom Jehovához, hamarosan jön valaki, és elhív prédikálni.” Hogyan érez drága testvérnőnk, Dalia a helyzetével kapcsolatban? Ezt mondja: „A betegség lebénította a testemet, de nem az elmémet. Örömmel tölt el, hogy beszélhetek másoknak Jehováról!”

Tegyük élvezetesebbé és hatékonyabbá a tanulmányozást!

Hogyan találhatunk még több örömet a Biblia tanulmányozásában? Hogyan tudjuk hatékonyabban felhasználni a tanulmányozásra szánt időt? Vizsgáljunk meg röviden három fontos lépést, melyek segítenek majd, hogy a legtöbb hasznot merítsük a személyes tanulmányozásunkból.

1. IMÁDKOZÁS: A tanulmányozás előtt mondjunk egy imát (Zsolt 42:8). Miért van erre szükség? Mert Isten Szavának tanulmányozását az imádatunk részének kell tekintennünk. Épp ezért kérnünk kell Jehovától, hogy segítsen ráhangolódnunk arra, és hogy adjon nekünk a szent szelleméből (Luk 11:13). Barbara, aki már hosszú ideje misszionáriusként szolgál, ezt mondja: „Mindig imádkozom, mielőtt olvasom vagy tanulmányozom a Bibliát. Utána azt érzem, hogy Jehova velem van, és hogy helyesli, amit teszek.” A tanulmányozás előtt mondott ima megnyitja az elménket és a szívünket, hogy be tudjuk fogadni a bőséges szellemi táplálékot.

2. ELMÉLKEDÉS: Mivel szűkös az idejük, néhányan csak felületesen olvassák Isten Szavát. Emiatt nem merítenek igazán hasznot a Biblia tanulmányozásából. Carlos, aki már több mint 50 éve szolgálja Jehovát, felismerte, milyen fontos időt szánni az elmélkedésre, hogy hatékonyabbá tegye a tanulmányozását. Ezt mondja: „Mostanában egyszerre csak néhány oldalt olvasok el a Bibliából, nagyjából két oldalt naponta. Ezért több időt tudok szentelni az olvasottakon való elmélkedésre, és így fontos dolgokat tanulok meg” (Zsolt 77:12). Ha időt fordítunk az elmélkedésre, akkor jobban megismerjük és megértjük Isten akaratát (Kol 1:9–11).

3. ALKALMAZÁS: Ha megértjük, hogy egy tevékenységnek milyen gyakorlati haszna van, még inkább a javunkra tudjuk fordítani. Ez a Biblia tanulmányozására is igaz. „A tanulmányozás segít felülkerekednem a mindennapi élet problémáin, és arra is felkészít, hogy segíteni tudjak másoknak” – mondja Gabriel, egy fiatal testvér, aki rendszeresen tanulmányozza a Bibliát. Hozzáteszi: „Megpróbálom alkalmazni mindazt, amit tanulok” (5Móz 11:18; Józs 1:8). Igen, valóban bőséges az Istentől származó ismeret, melyet elsajátíthatunk, és alkalmazhatunk az életünkben (Péld 2:1–5).

ÖSSZEFOGLALVA: Micsoda kiváltság, hogy kutatunk abban az ismeretben, melyről Jehova gondoskodik, aki a bölcsesség forrása! (Róma 11:33). Ezért hát legközelebb, amikor tanulmányozol, először is **imádkozz** Jehovához, hogy segítsen ráhangolódni arra, és hogy adjon neked a szent szelleméből. Szánj időt arra is, hogy **elmélkedj** az olvasottakon. Ültesd át a gyakorlatba, **alkalmazd** a mindennapi életedben, amit megtanultál. Ha megteszed ezeket a fontos lépéseket, meglátod, a személyes tanulmányozásod nagyon élvezetes és hasznos lesz.

AZ „IGAZSÁG VÁZA”, MELYBŐL TANULNUNK KELL

*„Megvan nálad
a Törvényben levő
ismeret és igazság
váza” (RÓMA 2:20)*

**EZEKRE A KÉRDÉSEKRE
KERESD A VÁLASZT:**

Mit árnyékoltak elő a mózesi
törvényben előírt áldozatok?

Milyen párhuzam van az
izraeliták és a napjainkban élő
keresztények által bemutatott
egyes áldozatok között?

Mitől függ, hogy egy áldozat
elfogadható-e Jehovának,
vagy sem?

PÁL APOSTOL ihletett írásai nélkül nehezen tudnánk megérteni a mózesi törvény számos részének jelentőségét. Pál a héberekhez írt levelében például elmagyarázza, hogy Jézus mint hű főpap miként tudott egyszer s mindenkorra „engesztelő áldozatot” felajánlani, és így „örök szabadítást” szerezni azok számára, akik hitet gyakorolnak ebben (Héb 2:17; 9:11, 12). Pál kifejtette, hogy a hajlék csupán „az égi dolgoknak” árnyéka volt, és hogy a Mózes által közvetített szövetséghez képest Jézus „egy jobb szövetség” közvetítője lett (Héb 7:22; 8:1–5). Pál idejében a Törvénynek ezek a magyarázatai felbecsülhetetlen értékkel bírtak a keresztények számára. És még napjainkban is segítenek jobban megérteni, hogy mennyire értékesek Isten gondoskodásai, melyeket értünk tesz.

² Amikor Pál a Rómában élő keresztényeknek írt, néhány gondolatot a gyülekezet zsidó származású tagjaihoz intézett, akik már ismerték a mózesi törvényt. Elismerve, hogy az ilyen személyek előnyösebb helyzetben vannak, ugyanis rendelkeznek a Jehovával és az ő igazságos alapelveivel kapcsolatos ismeret és igazság „vázával”. Az igazság ezen „vázának” megértése és nagyra becsülése lehetővé tette a zsidó keresztények számára, az előttük élt hűséges zsidókhoz hasonlóan, hogy vezessék, tanítsák és felvilágosítsák azokat, akik nem ismerik a Törvényt, melyet Jehova a népének adott. *(Olvassátok fel: Róma 2:17–20.)*

AZ ÁLDOZATOK ELŐÁRNYÉKOLTÁK JÉZUS ÁLDOZATÁT

³ Az „igazság váza”, amelyre Pál utalt, még mindig

1. Miért törekedjünk arra, hogy megértsük a mózesi törvény jelentőségét?
2. Miért voltak előnyösebb helyzetben a zsidó keresztények a nem zsidókhoz képest?
3. Milyen hasznot meríthetünk abból, ha tanulmányozzuk az ókori zsidók által bemutatott áldozatokat?

fontos szerepet tölt be abban, hogy megértsük Jehova szándékait. A mózesi törvény mögött meghúzódó alapelvek semmit sem veszítettek a jelentőségükből vagy az értékükből. Ezt szem előtt tartva, most vizsgáljuk meg csupán az egyik részét a Törvénynek: Hogyan vezették el Krisztushoz a különféle áldozatok és felajánlások az alázatos zsidókat, és hogyan segítettek nekik megérteni, hogy mit vár el tőlük Isten? Valamint azt is látni fogjuk, hogy az áldozatokra és felajánlásokra vonatkozó törvények, melyeket Isten az izraelitáknak adott, nekünk is segíteni tudnak, hogy megvizsgáljuk a szent szolgálatunk minőségét, ugyanis Jehova alapvető elvárásai soha nem változnak meg a szolgáltaival szemben (Mal 3:6).

⁴ Az ókori zsidók figyelmét nehezen kerülhette el a bűnösségük, mivel a mózesi törvény sok része ezt hangsúlyozta. Például bárkinek, aki megérintette egy ember holttestét, meg kellett tisztulnia. Ehhez egy ép vörös tehenet kellett levágni és elégetni. A hamuját „tisztító vízhez” használták fel, melyet a megtisztítandó személyre hintettek a beszennyeződést követő harmadik és hetedik napon (4Móz 19:1–13). Az asszonyoknak pedig a szülést követően egy tisztátalansági időszakot kellett letölteniük, amely után áldozatot kellett bemutatniuk engesztelésül, ami arra emlékeztetett, hogy nemzésekör átörökítődik a tökéletlenség és a bűn (3Móz 12:1–8).

⁵ A mindennapi életben sok más helyzetben is szükség volt állatáldozatok bemutatására a bűnökért való engesztelésül. Akár felismerte az imádatot bemutató, akár nem, ezek az áldozatok – illetve azok, amelyeket később Jehova templomában ajánlottak fel – Jézus tökéletes áldozatát árnyékolták elő (Héb 10:1–10).

4–5. a) Mire emlékeztette Isten népét a mózesi törvény? b) Mire mutatott előre Istennek az a törvénye, hogy áldozatokat kellett felajánlani?

HELYES INDÍTÉKBÓL BEMUTATOTT ÁLDOZAT

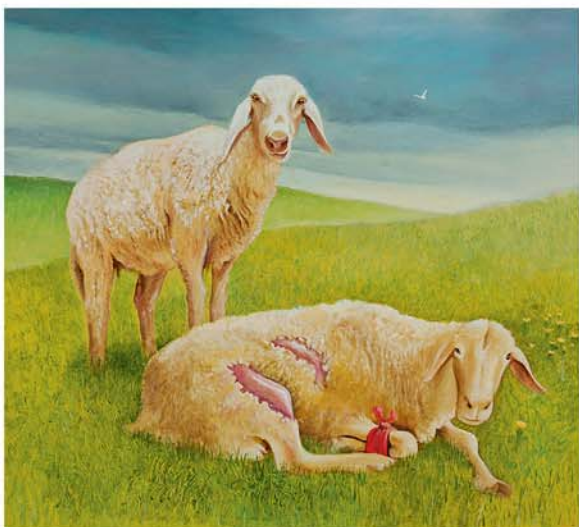
⁶ A Jehovának bemutatott állatáldozattal szemben az egyik alapvető elvárás az volt, hogy minden tekintetben ép legyen, vagyis nem lehetett vak, sérült, torz vagy beteg (3Móz 22:20–22). Amikor az izraeliták a termésből vagy gabonafélékből mutattak be áldozatot Jehovának, akkor azok „zsengéjét”, vagyis az aratás „legjavát” kellett odaadniuk (4Móz 18:12, 29). Ha nem a legjobbat ajánlották fel, az áldozat nem volt elfogadható Jehova szemében. Az állatáldozatokkal kapcsolatos fontos

Jehova alapvető
elvárásai soha
nem változnak meg
a szolgáltaival szemben

követelmény azt jelképezte, hogy Jézus áldozata szeplőtlen és szennyyolt nélküli lesz, és hogy Jehova a legjobbat, a számára legdrágábbat fogja feláldozni az emberiség megváltásáért (1Pét 1:18, 19).

⁷ Ha az áldozatot vivő személy igazán hálás volt Jehova minden jóságáért, akkor vajon nem örömmel adta a legjavát annak, amije volt? Az egyénen múlt, hogy mit ajánl fel. Ám a felajánló tudta, hogy Isten nem örült volna egy silány áldozatnak, mivel ez azt mutatta volna, hogy az áldozata csupán formalitás, sőt teher. **(Olvasásuk fel: Malakiás 1:6–8, 13.)** Ez minket is önvizsgálatra kell, hogy serkentsen az Istennek végzett szolgálatunkat illetően: „Vajon én teljes szívből szolgálom

6–7. a) Mire kellett ügyelniük az izraelitáknak, amikor kiválasztották az áldozati felajánlásukat, és mit árnyékol ez elő? b) Milyen kérdéseket tegyünk fel magunknak?

Te melyik állatot ajánlottad volna fel Jehovának?

Jehovát? Szükséges lenne megvizsgálnom a szolgálatom minőségét és az indítékaimat?”

⁸ Amikor egy izraelita önkéntes áldozatot mutatott be, hogy kifejezze a Jehova iránti őszinte háláját, vagy amikor égő felajánlást mutatott be Jehova helyeslését keresve, valószínűleg nem jelentett gondot számára, hogy a megfelelő állatot válassza ki. A felajánló örült, hogy a legjobbat adhatja Jehovának. Bár ma a keresztények nem ajánlanak fel olyan áldozatokat, melyeket a mózesi törvény írt elő, de ettől még hoznak áldozatokat azért, hogy az idejüket, energiájukat és más erőforrásaikat Jehova szolgálatára fordítják. Pál apostol úgy utalt a keresztény reménység nyilvános kijelentésére, a jónak cselekvésére és a javak másokkal való megosztására, mint Istennek tetsző áldozatokra (Héb 13:15, 16). Az, hogy mekkora odaadással végzik Jehova szolgálói ezeket a

tevékenységeket, azt tükrözi, hogy mennyire hálásak és mennyire értékelik mindazt, amit Jehovától kapnak. Tehát párhuzamot vonhatunk azoknak a hozzáállása és indítékai között, akik ma vesznek részt a keresztény szolgálatban, és azoké között, akik az ókorban ajánlottak fel önkéntes áldozatokat.

⁹ De mit mondhatunk azzal kapcsolatban, amikor a mózesi törvény előírta, hogy egy személy mutasson be bűnért vagy vétkeiséért való felajánlást, mert bűnt követett el? Mit gondolsz, vajon az, hogy kötelező volt bemutatni ezt az áldozatot, befolyásolta az egyén készségességét és hozzáállását? Talán kelletlenül mutatták be az ilyen áldozatokat? (3Móz 4:27, 28). Ez nem fordulhatott elő, ha valaki őszintén vágyott arra, hogy megőrizze a jó kapcsolatát Jehovával.

¹⁰ Hasonló a helyzet ma is, amikor felismered, hogy meggondolatlanul, akaratlanul vagy figyelmetlenségből megsértetted az egyik testvéredet. A lelkiismereted azt éreztheti veled, hogy nem megfelelően viselkedtél. Bizonyára egyetértesz azzal, hogy aki komolyan veszi Jehova szolgálatát, minden erejével azon van, hogy helyrehozza a hibáját. Ez magában foglalja, hogy őszintén bocsánatot kér a sértett féltől, súlyos helytelenség esetén pedig szellemi segítséget kér a szerető felvigyázóktól (Máté 5:23, 24; Jak 5:14, 15). Tehát tennünk kell valamit azért, hogy helyre tudjuk hozni a bűnt, amelyet a felebarátunk vagy Isten ellen követtünk el. Viszont amikor ilyen „áldozatokat” hozunk, helyreállítjuk a Jehovával, illetve a testvéreinkkel ápolt kapcsolatunkat, és visszanyerjük a tiszta lelkiismeretünket. Ezek a kedvező eredmények pedig arról biztosítanak minket, hogy Jehova útja a legjobb számunkra.

8-9. Miért szükséges megvizsgálnunk, hogy milyen hozzáállással mutatták be az izraeliták az áldozataikat?

10. Milyen „áldozatokra” lehet szükségük a keresztényeknek ahhoz, hogy helyre tudják állítani a kapcsolataikat?

¹¹ A mózesi törvény olyan áldozatokat is előírt, melyeket közösségi felajánlásként tartottak számon. Ezek azt mutatták, hogy valaki békében van Jehovával. A felajánlást végző a családjával együtt elfogyasztotta a feláldozott állatot, talán a templom egyik étkezőjében. A felajánlást végző pap is kapott a húsból, akár csak a többi pap, aki a templomban szolgált (3Móz 3:1; 7:31–33). Az imádatot végző személy azért mutatta be az áldozatot, mert vágyott arra, hogy jó kapcsolatban legyen Istennel. Ez olyan volt, mintha az imádatot végző személy és a családja, a papok és maga Jehova közösen vettek volna részt egy örömteli étkezésen, békében.

¹² Mi lehetne annál nagyobb kiváltság, mint hogy jelképes értelemben meghívjuk Jehovát egy ilyen étkezésre, és ő el is fogadja azt? Természetesen vendéglátóként a tőlünk telhető legjobbat adnánk egy ilyen nagyra becsült vendégnek. A közösségi áldozatok elrendezése, mely része a Törvényben lévő „igazság vázának”, arra mutatott előre, hogy Jézus nagyobb áldozata által mindazok békés, bensőséges kapcsolatba kerülhetnek a Teremtőjükkel, akik vágnak erre. Ma mi is élvezhetjük Jehova barátságát és társaságát, amint önkéntes áldozatként felajánljuk az erőforrásainkat és az energiánkat az ő szolgálatára.

INTŐ PÉLDÁK AZ ÁLDOZATOKKAL KAPCSOLATBAN

¹³ Természetesen ahhoz, hogy Jehova elfogadja a mózesi törvény által előírt áldozatokat, megfelelő hozzáállással és he-

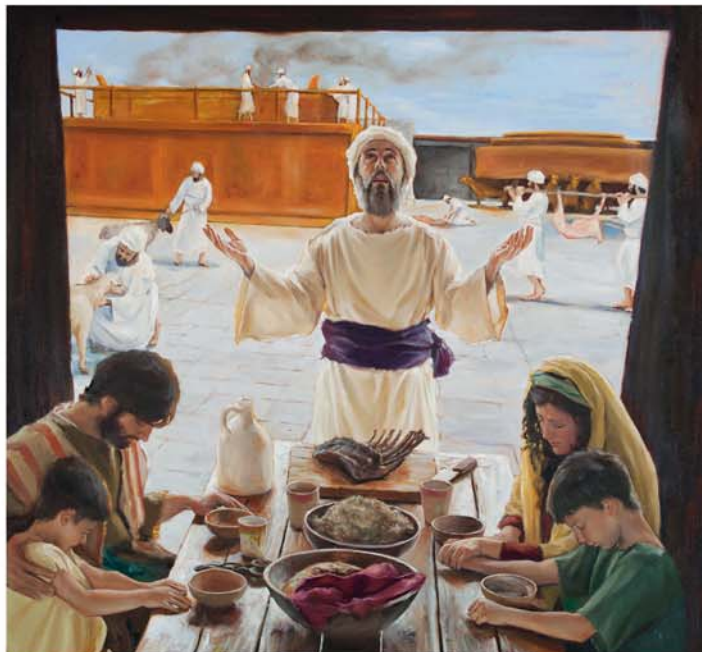
11–12. a) Mík voltak azok a közösségi felajánlások? b) Milyen jelentőségük van a közösségi felajánlásoknak a modern kori tiszta imádatra vonatkozóan?

13–14. Miért nem volt elfogadható Jehovának az az áldozat, amelyet Saul király készült felajánlani?

lyes szívállapottal kellett bemutatni azokat. Ám intő példákat is találhatunk a Bibliában olyan áldozatokról, melyek *nem* voltak elfogadhatók Isten előtt. Miért nem? Nézzünk meg két példát.

¹⁴ Sámuel próféta azt mondta Saul királynak, hogy eljött az idő, hogy Jehova végrehajtsa az ítéletét az amálekíták felett. Így hát Saulnak ki kellett irtania ezt az ellenséges nemzetet az állataikkal együtt. A győzelme után mégis hagyta, hogy a katonái élve hagyják Agágot, az amálekíták királyát. Ezenkívül megkímélte az állatok javát, mint amelyet fel lehetne áldozni Jehovának (1Sám 15:2, 3, 21). Mi volt erre Jehova válasza? Elvetette Sault az engedetlensége miatt. **(Olvassátok fel: 1Sámuel 15:22, 23.)** Mit tanulhatunk ebből? Azt, hogy egy áldozat csak akkor elfogadható Istennek, ha a parancsainak is engedelmeskedünk.

Azok élvezik Jehova helyeslését, akik elfogadható áldozatokat mutatnak be neki

¹⁵ Egy hasonló példát találunk Ézsaiás könyvében. Ézsaiás napjaiban az izraeliták csak ímmel-ámmal áldoztak Jehovának. Ugyanakkor sok rossz dolgot tettek, ezért az áldozataik értéktelenek voltak. Jehova ezt kérdezte: „Mit érek én áldozataitok sokaságával?” Majd így folytatta: „Megelégteltem már a kosokat mint egészen eléggő felajánlásokat és a hízott állatok kövérjét. A fiatal bikák, a kosbáranyok és a kecskebakok vére nem szerez nekem örömet . . . Ne hozzatok többé értéktelen gabonafelajánlásokat. Füstölőszer – utálatosság az előttem.” Mi volt a gond? Isten ezt mondta nekik: „Ha sokat imádkoztok is, én meg nem hallgatom; vérontással van tele a kezetek. Mosakodjatok meg, tisztítsátok meg magatokat, távolítsátok el szemem elől cselekedeteitek gonoszságát, ne tegyetek többé rosszat!” (Ézs 1:11–16).

¹⁶ Jehova nem lelte örömét a megbánást nem tanúsító bűnösök áldozataiban. Ugyanakkor elfogadta azok imáit és felajánlásait, akik őszintén törekedtek összhangban élni a parancsaival. A Törvényben lévő „igazság váza” megtanította ezeknek a személyeknek, hogy bűnösök, és megbocsátásra szorulnak (Gal 3:19). Ez a felismerés joggal eredményezett bűnbánó szívet. Hasonlóképpen napjainkban is fel kell ismernünk, hogy milyen nagy szükségünk van Krisztus áldozatára, mely valóban képes engesztelést szerezni a bűneinkért. Ha megértjük és értékeljük ezt, akkor Jehova gyönyörködni fog mindabban, amit felajánlunk neki odaadó szolgálatunkban. *(Olvassátok fel: Zsoltárok 51:17, 19.)*

15. Mit mutatott az, hogy egyes izraeliták Ézsaiás napjaiban úgy mutattak be áldozatokat, hogy közben rossz dolgokat cselekedtek?

16. Mi határozza meg, hogy egy áldozat elfogadható-e Istennek?

GYAKOROLJ HITET JÉZUS ÁLDOZATÁBAN

¹⁷ Isten kereszteny kor előtt élt szolgálóival ellentétben nekünk nem kell beérnünk azzal, hogy csupán az „árnyékát” látjuk Isten szándékainak (Héb 10:1). Az áldozatokkal kapcsolatos törvények arra buzdították a zsidókat, hogy olyan gondolkodásmódot fejlesszenek ki, amely által jó kapcsolatotba kerülhetnek Istennel. Ez magában foglalta az Isten iránt érzett őszinte hálát, azt a vágyat, hogy a legjobb adják neki, és annak elismerését is, hogy szükségük van megváltásra. A Kereszteny Görög Iratokban található fejtegetéseknek köszönhetően megérthetjük, hogy a váltság által Jehova örökre felszámolja majd a bűn hatásait, illetve már most tiszta lehet a lelkiismeretünk előtte. Milyen csodálatos gondoskodás Jézus váltságáldozata! (Gal 3:13; Héb 9:9, 14).

¹⁸ Ahhoz, hogy hasznót meríthessünk a váltságáldozatból, nyilván többre van szükség annak pusztá megértésénél. Pál apostol ezt írta: „A Törvény . . . Krisztushoz vezető nevelőnk lett, hogy *hit* folytán nyilváníttassunk igazságossá” (Gal 3:24). De ehhez a hithez tettekre is szükség van (Jak 2:26). Pál ezért arra buzdította az első századi keresztenyeket – akiknél megvolt a mózesi törvény által közvetített ismeret „váza” –, hogy ültessék át a gyakorlatba ezt az ismeretet. Ha így tettek, akkor az életük összhangban volt azokkal az Istentől kapott alapelvekkel, melyekre másokat tanítottak. *(Olvassátok fel: Róma 2:21–23.)*

¹⁹ Bár ma a keresztenyeknek nem kell betartaniuk a mózesi törvényt, még mindig szükség van a Jehovának elfogadható áldozatok felajánlására. Hogyan tudjuk ezt megtenni? Ez lesz a témája a következő cikknek.

17–19. a) Hogyan tudjuk helyénvaló módon kifejezni Jehovának, hogy hálásak vagyunk Jézus váltságáldozatáért? b) Miről lesz szó a következő cikkben?

EGÉSZ LÉLEKKEL MUTASSUNK BE ÁLDOZATOT JEHOVÁNAK

*„Bármit tesztek is,
munkálkodjatok azon
egész lélekkel, mint
Jehovának” (KOL 3:23)*

HOGYAN VÁLASZOLNÁL?

Hogyan szerezhethünk tiszteletet
Jehovának a mindennapi tevé-
kenységeinkkel?

Milyen áldozatokat ajánlunk fel
az Istennek végzett imádatunk-
ban?

Hogyan ajánlhatjuk fel Jehová-
nak az anyagi javainkat?

AZ ELSŐ században Jehova feltárta a népének,
hogy Jézus váltságáldozata hatályon kívül he-
lyezte a mózesi törvényt (Kol 2:13, 14). Már
nem volt szükség azokra az áldozati felajánlásokra,
amelyeket a zsidók évszázadokon át bemutatnak, töb-
bé már semmi hasznuk sem volt. A Törvény Krisztus-
hoz vezető nevelőként betöltötte a szerepét (Gal 3:24).

² Ez persze nem jelenti azt, hogy a keresztényeknek
nem kell többé áldozatot bemutatniuk. Épp ellenke-
zőleg, Péter beszélt arról, hogy „Jézus Krisztus által Is-
ten előtt elfogadható *szellemi* áldozatokat” kell felaján-
lani (1Pét 2:5). Továbbá Pál apostol rávilágított arra,
hogy egy önátadott keresztény élete – annak minden
területe – joggal tekinthető áldozatnak (Róma 12:1).

³ Egy keresztény tehát úgy mutat be áldozatokat Je-
hovának, hogy felajánl bizonyos dolgokat neki, illet-
ve lemond bizonyos dolgokról érte. Figyelembe véve,
hogy milyen elvárások vonatkoztak az izraelitákra,
hogyan lehetünk biztosak abban, hogy a mi áldozata-
ink elfogadhatóak Jehovának?

ÁLDOZATOK A MINDENNAPOKBAN

⁴ Talán nehezen tudunk összefüggést találni a min-
dennapi életünk során végzett tevékenységeink között,
és a Jehovának bemutatott áldozatok között. Az olyan
tevékenységeknek, mint a munka, a tanulás, a házi-
munka és a vásárlás látszólag nincs sok közük a szel-
lemi dolgokhoz. Azonban, ha már átadtad az élete-
det Jehovának, vagy ha a közeljövőben szeretnéd ezt
megtenni, akkor fontos, hogy milyen a hozzáállásod

1–3. a) Vajon Jézus kínszlopon való halála azt jelentette,
hogy Jehova már nem vár el tőlünk semmilyen áldozatot?
Magyarázd meg! b) Milyen kérdés merül fel napjainkban az
áldozatokkal kapcsolatban?

4. Mit ne felejtünk el soha a mindennapi tevékenységeink-
kel kapcsolatban?

a mindennapi tevékenységekhez. Ugyanis mi a nap 24 órájában keresztények vagyunk. Az életünk minden területén alkalmaznunk kell a bibliai alapelveket. Ezért Pál így buzdított minket: „Bármit tesztek is, munkálkodjatok azon egész lélekkel, mint Jehovának, és nem mint embereknek”. *(Olvassátok fel: Kolosszé 3:18–24.)*

⁵ Egy keresztény hétköznapi tevékenységei nem számítanak szent szolgáltatnak. Ám az, hogy Pál arra buzdított minket, hogy a munkánkat „egész lélekkel [végezzük], mint Jehovának”, arra ösztönöz bennünket, hogy az életünk minden területére ügyeljünk. Hogyan tudjuk ezt alkalmazni az életünkben? Mindig illendően cselekszünk és öltözködünk? Vagy a viselkedésünk, illetve az öltözködésünk miatt zavarba jönnénk, ha a mindennapi tevékenységek végzése közben Jehova

5–6. Mit vegyünk figyelembe azt illetően, ahogy a mindennapokban öltözködünk és viselkedünk?

Tanújaként kellene azonosítani magunkat? Ennek sosem szabadna előfordulnia! Jehova népe sosem szeretne olyat tenni, ami szégyent hozna az ő nevére (Ézs 43:10; 2Kor 6:3, 4, 9).

⁶ Vizsgáljuk meg, hogy az a vágyunk, hogy a munkánkat „egész lélekkel [végezzük], mint Jehovának”, hogyan hat ki az életünk számos területére. Mindeközben tartsuk észben, hogy az izraelitáknak mindenből a legjobbat kellett bemutatniuk áldozatként Jehovának (2Móz 23:19).

HOGYAN ÉLD AZ ÉLETEDET?

⁷ Amikor átadtad az életedet Jehovának, nemde fenntartás nélkül tetted ezt? Valójában megígérted, hogy az életed minden területén Jehovát fogod tenni az első helyre. *(Olvassátok fel: Héberék 10:7.)* Ez egy nagyon bölcs lépés volt. Kétségtelenül tapasztaltad már, hogy amikor egy helyzetben megvizsgáltad, hogy mi Jehova akarata, és igyekeztél is azzal összhangban cselekedni, annak kiváló eredménye lett (Ézs 48:17, 18). Isten népe szent és örömteli, mivel annak a személynek a tulajdonságait tükrözi vissza, aki tanítja őt (3Móz 11:44; 1Tim 1:11).

⁸ Jehova szentnek tartotta azokat az áldozatokat, amelyeket az izraeliták bemutattak neki (3Móz 6:25; 7:1). A „szentségnek” fordított héber szó az elkülönítettség, a kizárólagosság vagy az Istennek való odaszenteltség gondolatát közvetíti. Tehát ahhoz, hogy az áldozataink elfogadhatóak legyenek Jehova szemében, a világi befolyásoktól mentesnek, beszennyezetlennek kell lenniük. Nem szerethetünk semmi olyat, amit Jehova gyűlöl. *(Olvassátok fel: 1János 2:15–17.)* Ez azt jelenti, hogy kerülnünk kell minden olyan társaságot

7. Mit foglal magában a keresztényi önátadás?

8. Milyen jelentősége van számunkra annak, hogy Jehova szentnek tartotta az ókori áldozatokat?

vagy tevékenységet, amely Isten szemszögéből nézve beszennyezhetne minket (Ézs 2:4; Jel 18:4). Ez azt is magában foglalja, hogy semmi olyat nem szabad szándékosan néznünk, ami tisztátalan vagy erkölcselen, illetve semmi ilyesmin nem szabad fantáziálgatnunk (Kol 3:5, 6).

⁹ Pál erre ösztönözte a hívótársait: „ne feledkezzetek meg a jónak cselekvéséről és a javak másokkal való megosztásáról, mert az ilyen *áldozatok* igen kedvére vannak az Istennek” (Héb 13:16). Tehát, ha mindig a jót tesszük, és segítünk másoknak, akkor Jehova a tetteinket elfogadható áldozatnak tekinti. A mások iránti szerető törődés az igaz keresztények egyik megkülönböztető jegye (Ján 13:34, 35; Kol 1:10).

ÁLDOZATOK AZ IMÁDATBAN

¹⁰ Az egyik legnyilvánvalóbb módja annak, ahogy a keresztények másokkal jót tehetnek, a reménységük nyilvános kijelentése. Minden alkalmat megragadsz a tanúskodásra? Pál erre a létfontosságú keresztény tevékenységre úgy utalt, mint dicséretáldozatra, vagyis az ajkak gyümölcsére, amelyek nyilvános kijelentést tesznek Isten neve mellett (Héb 10:23; 13:15; Hós 14:2). Sokat beszélhetnénk arról, hogy mennyi időt töltünk a Királyság jó hírének prédikálásával, és hogy milyen módon végezzük ezt a munkát. A szolgálati összejöveteleken sok program épp azt a célt szolgálja, hogy megfelelően gondolkodjunk ezekről a kérdésekről. Mégis röviden összefoglalva ezt mondhatjuk: a szántóföldi szolgálatunk és a kötetlen formájú tanúskodásunk dicséretáldozat, vagyis az imádatunk része, ezért a tőlünk telhető legjobb áldozatot kell bemutat-

9. Miért fontos az, hogy hogyan bánt egy keresztény másokkal?

10-11. Hogyan tekint Jehova a szolgálatunkra és az imádatunkra, és milyen hatással legyen ez ráink?

Minden alkalmat megragadsz, hogy tanúskodj?

nunk. A körülményeink különbözőek, de az, hogy mennyi időt fordítunk a jó hír hirdetésére, gyakran a szellemi dolgok iránti értékelésünket tükrözi.

¹¹ A keresztények rendszeresen áldoznak időt az imádatra, legyen az otthon vagy a gyülekezetben. Jehova elvárja, hogy így tegyünk. Igaz, ma már nem kell szigorúan megtartanunk a szabbatot, illetve nem kell rendszeresen elutaznunk Jeruzsálembe, hogy részt vegyünk az ünnepeken. Ám ezeknek az ókori előírásoknak megvannak a megfelelőik a keresztény életben. Isten még mindig elvárja tőlünk, hogy felhagyjunk a holt

cselekedetekkel, és hogy tanulmányozzuk a Szavát, imádkozzunk és részt vegyünk az összejöveleteken. A keresztény családfók pedig erőfeszítéseket tesznek azért, hogy megtartsák a családi imádatot a családtagjaikkal (1Tessz 5:17; Héb 10:24, 25). A szellemi tevékenységeinkkel kapcsolatban jól tesszük, ha megkérdezzük magunktól: „Tudnék javítani az imádatom minőségén?”

¹² Dávid király ezt énekelte Jehovának: „Imádságom mint füstölőszer legyen elkészítve előtted” (Zsolt 141:2). Most gondold át, hogy milyenek a te imáid. Rendszeresen imádkozol? Milyen az imáid minősége? A Jelenések könyve „a szentek imáit” füstölőszerhez hasonlítja. Ez arra utal, hogy ezek az elfogadható imák kellemes illatként szállnak fel Jehovához (Jel 5:8). Az ókori Izraelben a füstölőszert, melyet rendszeresen ajánlottak fel Jehova oltárán, gondosan és az előírások szerint kellett elkészíteni. Csak akkor volt elfogadható Jehovának, ha úgy lett felajánlva, ahogy azt ő meghatározta (2Móz 30:34–37; 3Móz 10:1, 2). Ha a szívből jövő imáink hasonlóképpen vannak megfogalmazva, akkor biztosak lehetünk abban, hogy elfogadhatóak Jehovának.

RÉSZVÉTEL AZ ADAKOZÁSBAN ÉS AZ ELFOGADÁSBAN

¹³ A világméretű munka támogatására adott anyagi hozzájárulásokat is tekinthetjük egy fajta áldozatnak, függetlenül attól, hogy sokat vagy keveset adunk (Márk 12:41–44). A Filippiben lévő első századi gyülekezet elküldte

12. a) Mihez hasonlíthatnánk ma azt, hogy az ókori imádatban füstölőszert ajánlottak fel? **b)** Milyen hatással legyen ez a párhuzam az imáink tartalmára?

13–14. a) Milyen szolgálatot tett Epafroditusz és a filippi gyülekezet Pálnak, és hogyan tekintette ezt az apostol? **b)** Hogyan tudjuk követni Epafroditusz és a filippiek példáját?

Epafrodituszt Rómába, hogy gondoskodjon Pál fizikai szükségleteiről. Nyilvánvalóan pénzt is küldtek neki ajándékba. Nem ez volt az első alkalom, hogy a filippiek nagylelkűek voltak Pálhoz. Kedvesen segíteni akartak neki, hogy ne kelljen aggódnia az anyagiak miatt, és így még több időt tudjon szentelni a szolgálatnak. Hogyan tekintette Pál az ajándékukat? Úgy, mint „kellemes illatot, elfogadható áldozatot”, mely az Isten előtt igen kedves. *(Olvassátok fel: Filippi 4:15–19.)* Pál – akárcsak Jehova – nagyra értékelte a filippiek kedves gesztusát.

¹⁴ Jehova napjainkban is hasonlóképpen nagyra becsüli a világméretű munkára adott hozzájárulásainkat. Sőt, megígéri, hogy ha továbbra is első helyre tesszük a Királyságot az életünkben, akkor gondoskodni fog minden szellemi és fizikai szükségletünkről (Máté 6:33; Luk 6:38).

FEJEZD KI A HÁLÁDAT

¹⁵ Felsorolni is hosszú lenne, hogy mi mindenért lehetünk hálásak Jehovának. Mindennap hálával tartozunk neki az élet ajándékáért. Mindent megad nekünk, amire szükségünk van, hogy fenntartsuk magunkat: élelmet, ruházatot, lakhelyet, és még a levegőt is, amelyet belélegzünk. Továbbá a hitünk, mely pontos ismereten alapszik, reményt ad nekünk. Tehát nagyon is helyénvaló, hogy imádjuk őt, és hogy dicséretáldozatokat ajánljunk fel neki, hiszen ő a Teremtőnk, és annyi mindent tesz értünk. *(Olvassátok fel: Jelenések 4:11.)*

¹⁶ Ahogyan azt az előző cikkben láttuk, Krisztus váltságáldozata Isten különösen értékes ajándéka az emberiség számára. Ez Isten irántunk érzett szeretetének kiemelkedő megnyilvánulása (1Ján

15. Többek között miért vagy hálás Jehovának?

16. Hogyan fejezhetjük ki a hálánkat Krisztus váltságáldozatáért?

4:10). Hogyan tudjuk kifejezni a hálánkat érte? Pál kijelentette: „A Krisztusban levő szeretet . . . kényszerít minket, mert úgy ítéltük meg, hogy egy ember meghalt mindenkiért . . . ; és ő azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki meghalt értük, és feltámadt” (2Kor 5:14, 15). Pál ezzel tulajdonképpen azt mondta, hogy azáltal tudjuk kifejezni a hálánkat Isten ki nem érdemelt kedvességéért, hogy az életünkkel tiszteletet szerzünk Istennek és a Fiának. Az Isten és Krisztus iránt érzett szeretetünk és hálánk bizonyítéka az, ha engedelmeskedünk nekik, és vágyunk arra, hogy végezzük a prédikáló- és tanítványképző munkát (1Tim 2:3, 4; 1Ján 5:3).

¹⁷ Tudnál még javítani a dicséretáldozaton, melyet Istennek ajánlasz fel? Miután elgondolkodnak mindazon a jón, amit Jehova értük tesz, sokan indíttatást éreznek arra, hogy úgy szervezzék meg a tevékenységeiket és osszák be az idejüket, hogy növelni tudják a Királyság-prédikáló munkában vagy más teokratikus tevékenységekben való részvételüket. Így néhányan kisegítőúttörőszolgálatot tudnak vállalni egyszer vagy akár többször is egy évben, míg mások be tudnak lépni az általános úttörők soraiba. Olyanok is vannak, akik Királyság-teremépítésekben vesznek részt. Micsoda kiváló módjai ezek annak, hogy kifejezzük a hálánkat! Ha helyes indítékkal végzik őket – a hálájuk és az értékelésük bizonyítéaként –, akkor a szent szolgálatnak ezek a tettei elfogadhatóak Isten szemében.

¹⁸ Sok keresztyén úgy érzi, hogy hálával tartozik Jehovának, és ez cselekvésre indítja őt. Az egyikük Morena. A szellemi természetű kérdéseire a választ a katoli-

kus vallásban kereste, amelyben felnévelkedett, illetve a keleti filozófiákban. De egyikben sem talált megnyugtató választ. Csak azután csillapodott a szellemi éhsége, hogy elkezdte tanulmányozni a Bibliát Jehova Tanúival. Morena nagyon hálás volt Jehovának, amiért minden kérdésére választ kapott a Szentírásból, és hogy így kiegyensúlyozott lett az élete. Meg akar-

Arra ösztönöz Jehova jósága, hogy javíts a dicséretáldozatodon?

ta ezt köszönni neki azáltal, hogy minden erejével őt szolgálja. Keresztelkedése után azonnal elkezdte a kisegítőúttörőszolgálatot, melyet folyamatosan végzett, majd amint a körülményei engedték, általános úttörő lett. Azóta 30 év telt el, de Morena még mindig a teljes idejű szolgálatban van.

¹⁹ Természetesen Jehovának sok olyan hűséges szolgálója is van, akinek a körülményei nem teszik lehetővé, hogy úttörő legyen. Bármennyit tudunk is tenni Jehova szolgálatában, mindannyian képesek vagyunk arra, hogy elfogadható szellemi áldozatokat mutassunk be: A *viselkedésünkkel*, ha gondosan követjük az igazságos alapelveket, ésben tartva, hogy mindenkor Jehovát képviseljük. A *hitünkkel*, ha teljes mértékben bízunk Isten szándékának a megvalósulásában. És a *jó cselekedeteinkkel*, ha részt veszünk a jó hír terjesztésében. Továbbra is egész lélekkel mutassunk be áldozatokat Jehovának, szívből értékelve mindazt, amit értünk tesz.

¹⁹ Hogyan tudnál még több áldozatot felajánlani Jehovának?

17–18. Milyen módokon növelik némelyek a Jehovának végzett dicséretáldozatukat? Mondj egy példát!

KIRÁLYI PAPSÁG AZ EGÉSZ EMBERISÉG JAVÁRA

*„Választott nemzetség,
királyi papság, szent
nemzet, különleges
tulajdonnak szánt
nép vagyatok”*

(1PÉT 2:9)

MEG TUDOD MAGYARÁZNI?

Mikor tett Jehova először
ígéretet a királyi papságra?

Hogyan alkotnak az új szövetség
tagjai királyi papságot?

Milyen áldásokat hoz majd a ki-
rályi papság az emberiségnek?

JÉZUS KRISZTUS és 12 apostola i. sz. 33. niszán 14-én utoljára ünnepelte meg a zsidó pászkát. Miután Jézus elküldte az áruló Iskariót Júdást, egy másik ünnepet vezetett be, melyet később az Úr vacsorájának hívtak (1Kor 11:20). Jézus kétszer is azt mondta, hogy „ezentúl ezt cselekedjétek a rólam való megemlékezésül”. Ezt az alkalmat úgy is nevezik, hogy Emlékünnep, vagyis egy megemlékezés Krisztusról, különös tekintettel a halálára (1Kor 11:24, 25). Jehova Tanúi minden évben világszerte megtartják az Emlékünnepet, hogy engedelmeskedjenek ennek a parancsnak. A zsidó naptár szerinti niszán 14-e 2012-ben április 5-én, csütörtökön naplementekor fog kezdődni.

² Lukács tanítvány két versben összefoglalja, hogy Jézus mit tett és mondott ezen az estén: „vett egy kenyeret, hálát adott, megtörte, és odaadta nekik, ezt mondva: »Ez jelenti a testemet, amely értetek adatik. Ezentúl ezt cselekedjétek a rólam való megemlékezésül.« Ugyanígy a poharat is, miután megvacsoráztak, ezt mondva: »Ez a pohár jelenti a véremlen alapuló új szövetséget; és ez a vér kiontatik értetek . . .«” (Luk 22:19, 20). Mire gondoltak az apostolok Jézus szavai alapján?

³ Mivel az apostolok zsidók voltak, nem voltak ismeretlenek előttük az állatáldozatok, melyeket a papok ajánlottak fel Istennek a jeruzsálemi templomban. Ezeknek a felajánlásoknak az volt a céljuk, hogy a zsidók elnyerjék Jehova kegyét, és sokat azért ajánlottak fel, hogy elfedezzék a bűnöket (3Móz 1:4;

-
1. Miért nevezik az Úr vacsoráját Emlékünnepnek is, és mi a célja?
 2. Mit mondott Jézus az emlékjegyekről?
 3. Mire gondolhattak az apostolok az emlékjegyek kapcsán?

22:17–29). Ezért az apostolok érthették, hogy amikor Jézus azt mondta, hogy a teste értük „adatik”, és a vére „kiontatik” értük, arra utalt, hogy áldozatul adja majd a tökéletes életét. Ez jóval értékesebb áldozat volt, mint az állatáldozatok.

⁴ Mit mondhatunk Jézus azon szavairól, hogy „ez a pohár jelenti a véremen alapuló új szövetséget”? Az apostolok ismerték az új szövetségről szóló próféciaát, mely a *Jeremiás 31:31–33*-ban van feljegyezve. (*Olvassátok fel!*) Jézus szavai feltárták, hogy ekkor vezette be ezt az új szövetséget. Ez felváltotta a törvényszövetséget, melyet Jehova Izraellel kötött Mózesen keresztül. Milyen kapcsolat volt a két szövetség között?

⁵ A két szövetség között szoros kapcsolat volt a céljukat tekintve. A törvényszövetség megkötésekor Jehova ezt mondta a nemzetnek: „ha igazán hallgatók szavamra, és valóban megtartjátok szövetségemet, akkor bizony különleges tulajdonommá lesztek minden nép közül, mert enyém az egész föld. Ti pedig papok királysága és szent nemzet lesztek nekem” (2Móz 19:5, 6). Mit jelentettek ezek a szavak Izrael népének?

A KIRÁLYI PAPSÁGRA TETT ÍGÉRET

⁶ Az izraeliták értették a „szövetség” kifejezést, hiszen Jehova ilyen ünnepélyes megállapodást kötött ősatyaikkal, Noéval és Ábrahámval (1Móz 6:18; 9:8–17; 15:18; 17:1–9). Az Ábrahámval kötött szövetségben Jehova ezt ígérte: „a te magod által nyer áldást a föld minden nemzete” (1Móz 22:18). A tör-

vényszövetség fontos szerepet játszott ennek az ígéretnek a beteljesedésében. Izrael ezáltal Jehova különleges tulajdonává válhatott minden nép közül. Mi volt ennek a célja? Az, hogy Izrael „papok királysága” legyen Jehovának.

⁷ Az izraeliták idejében voltak királyok és papok, de a múltban csak Melkisédek töltötte be Jehova jóváhagyásával mindkét tisztséget egyszerre (1Móz 14:18). Jehova most lehetőséget adott a nemzetnek, hogy „papok királysága” legyen. Amint arra az ihletett Írások később rámutattak, ez azt jelentette, hogy az izraelitáknak lehetőségük volt arra, hogy királyi papságot alkossanak, vagyis királyok és egyúttal papok is legyenek (1Pét 2:9).

⁸ Azt tudjuk, hogy a király feladata a kormányzás. De mi a pap feladatköre? A Héberék 5:1 ezt írja: „minden főpapot, akit az emberek közül választanak, az emberekért neveznek ki az Istennek végzett szolgálatra, hogy ajándékokat és áldozatokat ajánljon fel a bűnökért.” Tehát a Jehova által kinevezett pap képviseli a bűnös embereket őelőtte az előírt felajánlások által, és könyörög hozzá az érdekükben. Ám a pap egyúttal Jehovát is képviseli az emberek előtt azáltal, hogy oktatja őket a tőle kapott törvényre (3Móz 10:8–11; Mal 2:7). Vagyis az Isten által kinevezett papnak az a feladata, hogy megbékéltesse a népet Istennel.

⁹ A törvényszövetség lehetőséget nyújtott az izraelitáknak, hogy királyi papságot alkossanak minden nemzet

4. Mire utalt Jézus, amikor azt mondta, hogy „ez a pohár jelenti a véremen alapuló új szövetséget”?

5. Milyen kilátást helyezett a törvényszövetség Izrael népe elé?

6. Melyik ígért beteljesedésében játszott fontos szerepet a törvényszövetség?

7. Mire utalt a „papok királysága” kifejezés?

8. Milyen feladatuk van az Isten által kinevezett papoknak?

9. a) Milyen feltétele volt annak az ígéretnek, hogy Izrael „papok királysága” legyen? b) Miért hozott létre Jehova egy papságot Izrael népén belül? c) Miért nem lehetett Izrael „papok királysága” a törvényszövetség alatt?

javára. Isten azonban ezt a nagyszerű kiváltságot feltételhez kötötte. Ezt mondta: „ha igazán hallgattok szavamra, és valóban megtartjátok szövetségemet”. Képesek voltak az izraeliták igazán Jehova szavára hallgatni? Bizonyos mértékben igen. Meg tudták tenni ezt tökéletesen? Nem (Róma 3:19, 20). Ezért Jehova idővel létrehozott egy királyi hatalomtól független papságot Izrael népén belül. A papságnak állatáldozatokat kellett bemutatnia a bűnökért, melyeket az izraeliták elkerülhetetlenül elkövettek (3Móz 4:1–6:7). Ezek a bűnök a papok bűneit is magukban foglalták (Héb 5:1–3; 8:3). Jehova elfogadta ezeket az áldozatokat, bár azok nem tudták teljesen ellensúlyozni az izraeliták bűneit. A törvényszövetség alatt szolgáló papság még a legőszintébb izraelitákat sem tudta teljesen megbékéltetni Istennel. Pál apostol így írt erről: „nem lehetséges, hogy a bikák és kecskék vére elvegye a bűnököt” (Héb 10:1–4). Azzal, hogy az izraeliták megszegették a Törvényt, valójában átok alá kerültek (Gal 3:10). Ebben a helyzetben aligha szolgálhattak volna királyi papságként a világ javára.

¹⁰ Vajon csupán üres ígéret volt Jehovától, hogy a nép „papok királysága” lehet? Egyáltalán nem. Ha őszintén igyekeztek engedelmeskedni, lehetőségük volt erre, de nem a Törvény alatt. Miért nem? *(Olvassátok fel: Galácia 3:19–25.)* Ehhez meg kell értenünk, hogy mi volt a törvényszövetség célja. A Törvény megvédte a hamis imádatától az engedelmes izraelitákat. Emellett tudatosította bennük, hogy bűnösök, és hogy szükségük van egy olyan áldozatra, mely nagyobb, mint amit a főpap tud bemutatni. Nevelő volt a számukra, amely elvezette őket a Krisztushoz, vagyis a Messiáshoz.

10. Mi volt a törvényszövetség célja?

Ezeknek a címeknek a jelentése az, hogy „felkent”. De amikor a Messiás megérkezett, ő bevezette a Jeremiás által megígért új szövetséget. Akik elfogadták a Krisztust, az új szövetség tagjává váltak, és valóban „papok királysága” lettek. Nézzük meg, hogyan.

AZ ÚJ SZÖVETSÉG TAGJAI KIRÁLYI PAPSÁGOT ALKOTNAK

¹¹ I. sz. 29-ben a Messiás megérkezett a názáreti Jézus személyében. Körülbelül 30 éves korában vízben megkeresztelkedett. Ezzel azt jelképezte, hogy kész azt tenni, ami Jehova akarata vele kapcsolatban. Jehova elismerte mint szeretett Fiát, és felkente őt, de nem olajjal, hanem szent szellemmel (Máté 3:13–17; Csel 10:38). A felkenetése által azt a megbízatást kapta, hogy Főpapként és jövőbeli Királyként szolgáljon mindazok számára, akik hisznek benne (Héb 1:8, 9; 5:5, 6). Ő lett az igazi királyi papság alapja.

¹² Milyen áldozatot tudott Jézus ajánlani Főpapként, mely teljesen el tudja fedezni azoknak az öröklött bűnét, akik hisznek benne? Ahogy arra utalt is, amikor bevezette a halálának Emlékünnepét, a tökéletes emberi élete volt ez az áldozat. *(Olvassátok fel: Héberék 9:11, 12.)* Attól fogva, hogy i. sz. 29-ben megkeresztelkedett és Főpap lett, egészen a haláláig alávetette magát a próbáknak és a képzésnek (Héb 4:15; 5:7–10). A feltámadása után felment az égbe, és bemutatta áldozatának értékét Jehova előtt (Héb 9:24). Ezt követően Jézus szót emelhetett Jehovánál azok érdekében, akik hisznek az áldozatában. Ezenkívül segíthetett nekik, hogy Istent szolgálják az örök élet kilátásával (Héb

11. Hogyan lett Jézus a királyi papság alapja?

12. Mit tett lehetővé Jézus áldozata?

7:25). Emellett az áldozata érvényesítette az új szövetséget (Héb 8:6; 9:15).

¹³ Azok, akik meghívást kaptak, hogy az új szövetség tagjai legyenek, fel lettek kenve szent szellemmel (2Kor 1:21). Hűséges zsidók, és később nem zsidók is lehettek ilyen személyek (Ef 3:5, 6). Mire lehetett kilátásuk az új szövetség tagjainak? Arra, hogy teljesen megbocsáttatnak a bűneik. Jehova ezt ígérte: „megbocsátom vétküket, és bűnükéről nem emlékezem meg többé” (Jer 31:34). És miután a bűneik jogilag eltöröltettek, alkalmassá váltak arra, hogy „papok királysága” legyenek. Péter ezt írta a felkent keresztényeknek: „»választott nemzet, királyi papság, szent nemzet, különleges tulajdonnak szánt nép *vagyatok*, hogy mindenfelé hirdessétek annak kitűnő tulajdonságait«, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságába hívott titeket” (1Pét 2:9). Péter itt azokat a szavakat idézi, melyeket Jehova a Törvény bevezetésekor Izraelnek mondott, és az új szövetséghez tartozó keresztényekre alkalmazza azokat (2Móz 19:5, 6).

13. Mire volt kilátásuk az új szövetség tagjainak?

A KIRÁLYI PAPSÁG AZ EGÉSZ EMBERISÉG JAVÁT SZOLGÁLJA

¹⁴ Hol szolgálnak az új szövetség tagjai? A földön csoportként papságot alkotnak, és Jehovát képviselik azáltal, hogy mindenfelé hirdetik a kitűnő tulajdonságait, és szellemi eledelről gondoskodnak a népe számára (Máté 24:45; 1Pét 2:4, 5). A haláluk és a feltámadásuk után pedig Krisztussal szolgálnak majd az égben királyokként és papokként, és teljesen ellátják mindkét tisztességgel járó feladatukat (Luk 22:29; 1Pét 1:3–5; Jel 1:6). Ezt megerősíti, hogy egy látomásban János apostol is számos szellemteremtényt látott Jehova trónja körül az égben. Ők egy „új éneket” énekeltek a Bárálynak, mely így hangzott: „véreddel embereket vettél meg az Istennek minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből, és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és királyokként fognak uralkodni a föld felett” (Jel 5:8–10). János egy későbbi látomásban azt írta ezekről az uralkodókról, hogy „az Isten és a Krisztus papjai lesznek, és királyokként fognak

14. Hol szolgál a királyi papság?

A királyi papság örök áldásokat hoz majd az emberiségnek

uralkodni vele az ezer év alatt” (Jel 20:6). Krisztussal együtt királyi papságot alkotnak az egész emberiség javára.

¹⁵ Hogyan szolgál majd a 144 000 az emberek javára a földön? A Jelenések könyvének 21. fejezete úgy mutatja be őket, mint égi várost, az Új Jeruzsálemet, azaz „a Bárány feleségét” (Jel 21:9). A 2–4. versekben ez áll: „a szent várost, az Új Jeruzsálemet is láttam alászállni az égből, az Istentől, felkészítve, mint a férje számára felékesített menyasszony. Erre harsány hangot hallottam a trón felől, mely ezt mondta: »Íme! Az Isten sátoroz az emberekkel van, és ő velük fog lakozni, azok pedig az ő népei lesznek. És maga az Isten lesz velük. És letöröl minden könnyet a szemükről, és nem lesz többé halál, sem kesergés, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé. A korábbi dolgok elmúltak.«” Milyen csodálatos áldások! A halál eltörlésével megszűnik majd a kesergés, kiáltás, fájdalom és könnyek elsődleges oka. A hűséges emberek tökéletességre fognak jutni, és teljesen megbékélni Istennel.

¹⁶ A Jelenések 22:1, 2 tovább ecseteli, hogy milyen áldásokat hoz majd a királyi papság: „megmutatta nekem az élet vizének folyóját: tiszta, mint a kristály, és az Isten és a Bárány trónjától folyik alá [az Új Jeruzsálem] széles útjának közepén. A folyó innenső és túlsó partján pedig az élet fái voltak, melyek tizenkétszer hoznak termést; minden hónapban megtermik gyümölcsüket. És a fák levelei a nemzetek gyógyítására valók voltak.” Ezeknek a gondoskodásoknak köszönhetően „a nemzetek”, vagyis az emberiség családja teljesen kigyógyul az Ádám-tól öröklött tökéletlenségből. „A korábbi dolgok” valóban elmúlnak.

15–16. Milyen áldásokat hoz majd a királyi papság az emberiségnek?

A KIRÁLYI PAPSÁG TELJESÍTÉSE FELADATÁI

¹⁷ A királyi papság 1000 éves jótékony szolgálatának végére a földi alattvalói tökéletességre jutnak. Krisztus mint Főpap és Király akkor majd átadja a tökéletes emberiség családját Jehovának. **(Olvassátok fel: 1Korintusz 15:22–26.)** A királyi papság teljesen betölti a célját.

¹⁸ Hogyan fogja ezután Jehova felhasználni Krisztusnak ezeket a különleges kiváltságban részesített társait? A Jelenések 22:5 szerint „királyokként uralkodnak [majd] örökkön-örökké”. Kik felett? A Biblia ezt nem árulja el. Ám mivel halhatatlan és romolhatatlan életük lesz, és kellő tapasztalatuk a tökéletes emberiség megsegítésében, továbbra is királyok lesznek, és Jehova örökké fel fogja őket használni szándéka megvalósításában.

¹⁹ Gondoljunk majd ezekre a bibliai igazságokra, amikor 2012. április 5-én, csütörtökön összegyűlünk, hogy megtartsuk Krisztus halálának emlékűnnepét. A felkent keresztyének még földön élő kicsiny maradéka fogyasztani fog az emlékjegyekből – a kovásztalan kenyérből és a vörösborból –, ami azt jelzi, hogy ők az új szövetség tagjai. Krisztus áldozatának ezen jelképei emlékeztetni fogják őket azokra a nagyszerű kiváltságokra és feladatokra, melyeket Isten örök szándékában töltenek be. Vegyünk hát részt mindannyian ezen az alkalmon, mély hálát érezve azért, hogy Jehova Isten királyi papságról gondoskodott az egész emberiség javára.

17. Mit fog a királyi papság az 1000 év végére megvalósítani?

18. Hogyan fogja Jehova felhasználni Krisztus társait, miután a királyi papság teljesítette a feladatát?

19. Mire lesznek emlékeztetve az Emlékűnnepen jelen levők?

Történelmünk gyöngyszemeinek megőrzése

JEHOVA népének igen gazdag szellemi öröksége van. Ezt a lenyűgöző örökséget nemcsak a kiadványokból lehet megismerni, hanem fényképek, levelek, személyes beszámolók, valamint az imádatunkkal, a prédikálómunkánkkal és a történelmünkkel kapcsolatos tárgyak segítségével is. De milyen hasznunk származik abból, ha megőrizzük az ilyen anyagokat, és ha kutatjuk a történelmünket? Nos, az ókori Izraelben a családfőknek meg kellett ismertetniük a fiaikkal a törvényeket és Jehova csodálatos tetteit, hogy így ők is „Istenbe vessék bizalmukat” (Zsolt 78:1–7).

A történelmi feljegyzésekben való kutatás már régóta szerepet játszik Jehova szándékának megvalósulásában. Például amikor az ellenségek megpróbálták leállítani a jeruzsálemi templom építését, egy hivatalosan elrendelt kutatás során Ekbatánában, a méd fővárosban a királyi levéltárból előkerült egy tekercs, amelyben Círusz király felhatalmazást adott az építkezésre (Ezsd 6:1–4, 12). Így hát a templom Isten akarata szerint újjá lett építve. Az evangéliumíró Lukács is használt történelmi forrásokat. Ezt írta: „mindennek pontosan utánajártam az elejétől kezdve” (Luk 1:1–4).

A Vezető Testület nagyon fontosnak tartja a teokratikus történelmünket. A Vezető Testület egyik tagja, amikor arról beszélt, hogy miért szükséges

Betekintés a munkába

A keresztény irodalmak, DVD-k és más Bibliára épülő anyagok előállításánál az íróink, a művészeink, a kutatást végző személyek és mások felhasználják az archív forrásokat. Ezért az írói archívumban szolgáló testvérek nagy gondot fordítanak arra, illetve gyakorlati lépéseket tesznek azért, hogy összegyűjtsék és megőrizzék a történelmi anyagok széles skáláját, melyeket például fiókhivataloktól, gyűlekezetektől, egyénektől és különféle intézményektől kapnak. Most tekintsük át, hogyan folyik ez a munka.

Begyűjtés és vizsgálat: Egyedülálló darabok érkeznek folyamatosan az archívum gyűjteményébe. Ezek közül sokat olyan személyek ajándékoztak oda vagy adtak kölcsönbe, akiknek a családtagjaik a múltban évtizedeken át hűségesen szolgálták Jehovát. Az ilyen anyagok vizsgálata és összehasonlítása segít jobban megismerni a történelmünket, és azokat, akik azt átérték.

Katalogizálás: Az írói archívum gyűjteménye több ezer tárgyból áll, és némelyik több mint 100 éves. A beérkező anyagok különféle formájúak, méretűek és típusúak, ezért gondosan ka-

talogizálni kell őket, hogy könnyen megtalálhatóak legyenek, amikor majd felhasználják őket.

Restaurálás és konzerválás: Szakszerű restaurálási eljárásokat alkalmaz-

va megjavítják és konzerválják a sérülékeny könyveket és tárgyakat. Digitalizálják a dokumentumokat, fotókat, kivágott újságcikkeket, filmeket és felvételeket. Így elektronikusan is hozzájuk lehet férni, anélkül hogy ezeket a történelmi értékű, eredeti dokumentumokat és tárgyakat vennék igénybe.

Raktározás és visszakeresés: Az archív anyagokat rendezetten és biztonságosan tárolják, nehogy elveszsenek, vagy a fény és a nedvesség hatására károsodjanak. Az adatbázist folyamatosan fejlesztik, hogy segítsen a kutatásban, és hogy könnyebb legyen visszakeresni a történelmünk eme gyöngyszemeit.

megőrizni, dokumentálni és továbbadni a szellemi örökségünket, ezt mondta: „Ahhoz, hogy tudjuk, hogy hová tartunk, azt is tudnunk kell, hogy honnan jöttünk.” Ennek érdekében nemrégiben megalakult a brooklyni főhivatalban egy új osztály, az írói archívum, mely az Írói Bizottság irányítása alatt működik.

„CSALÁDI ALBUMUNK ÉS EREKLYÉINK”

Idővel, ahogy az emlékek megfakulnak, valószínűleg a legtöbbünk azt kívánja, hogy bárcsak több mindent megőrzött volna emlékként a családja életéből. Ezért az írói archívumban most szorgalmasan dolgoznak, hogy megőrizzék és dokumentálják a folyamatosan bővülő, gazdag örökségünket. Az archívumban gondosan őrzött fényképek részét alkotják a „családi albumunknak”. A régi kiadványaink, az érdekfeszítő, személyes tapasztalatokon alapuló beszámolók és a felbecsülhetetlen értékű emléktárgyak mind-mind gyöngyszemek ebben az archívumban. Ezek a tárgyak olyan „ereklyék”, amelyek segítenek belelátni a teokratikus örökségünkbe, és bizalommal tekinteni előre a szellemi családunk jövőjére.

Arra buzdítunk, hogy az „Archívumunkból” című új rovat segítségével látogass el az írói archívumba. Ezek a cikkek rendszeresen fognak megjelenni Az Óratorony tanulmányozásra szánt kiadásában. Az egyik következő számban például egy képes beszámoló fog választ adni ezekre a kérdésekre: Mi volt az a „hajnalkocsi”? Kik, mikor és mire használták?

Egy családi emlékalbumhoz hasonlóan az archívum gyűjteménye sokat elárul rólunk és a szellemi elődeinkről. Megtudjuk belőle, hogy milyen hittel és bátorsággal rendelkeztek azok, akik előttünk jártak, milyen örömeik és milyen nehézségeik voltak, miközben szerető égi Atyánkat szolgálták, és azt is, hogy Isten hogyan vezette a népét, és hogy hogyan bizonyult biztos támasznak a számára (5Móz 33:27). Bízunk abban, hogy Jehova továbbra is meg fogja áldani a szervezetünk történelmének megőrzésére irányuló erőfeszítéseinket, s így még egységesebbek és elszántabbak leszünk abban, hogy véghezvigyük az akaratát.

1. „A teremtés története képekben” című film plakátja
2. Megrendelők listája 3. Hangszórós autó 4. Az Óratorony 1912. április 15-ei számának címlapja 5. J. F. Rutherford rabtörzskönyve 6. A WBBR mikrofonja 7. Gramofon
8. Könyvtartó táska 9. Személyes jegyzetek 10. Távirat J. F. Rutherfordnak

